Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 192/2007

z dnia 22 lutego 2007 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych politereftalanów etylenu pochodzących z Indii, Indonezji, Malezji, Republiki Korei, Tajlandii i Tajwanu w następstwie przeglądu wygaśnięcia oraz częściowego przeglądu okresowego na mocy art. 11 ust. 2 i art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96

(Dz.U. L 59 z 27.2.2007, str. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1286/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r.	L 340	1	19.12.2008

sprostowane przez:

►**C1** Sprostowanie, Dz.U. L 215 z 18.8.2007, str. 27 (192/2007)

▼B

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 192/2007

z dnia 22 lutego 2007 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych politereftalanów etylenu pochodzących z Indii, Indonezji, Malezji, Republiki Korei, Tajlandii i Tajwanu w następstwie przeglądu wygaśnięcia oraz częściowego przeglądu okresowego na mocy art. 11 ust. 2 i art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ([1]) („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 2 i 3,

uwzględniając wniosek Komisji, przedstawiony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Obowiązujące środki

(1) Dnia 27 listopada 2000 r. Rada rozporządzeniem (WE) nr 2604/2000 ([2]) nałożyła ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych politereftalanów etylenu („PET”) pochodzących z Indii, Indonezji, Malezji, Republiki Korei, Tajlandii i Tajwanu („kraje, których dotyczy postępowanie”). Podstawą nałożonych środków było dochodzenie antydumpingowe („pierwotne dochodzenie”) wszczęte na mocy art. 5 rozporządzenia podstawowego.

(2) Dnia 13 sierpnia 2004 r. Rada rozporządzeniem (WE) nr 1467/2004 ([3]) nałożyła ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych typów PET pochodzących z Australii oraz Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) oraz zakończyła postępowanie w sprawie przywozu PET pochodzącego z Pakistanu.

(3) Zmiany rozporządzenia (WE) nr 2604/2000 były wynikiem bądź dochodzeń przeglądowych wszczętych na mocy art. 11 ust. 3 i 4 rozporządzenia podstawowego, bądź zobowiązań cenowych przyjętych na mocy jego art. 8 ust. 1.

2. Wnioski o przeglądy

(4) W następstwie opublikowania zawiadomienia o przyszłym wygaśnięciu ([4]), dnia 30 sierpnia 2005 r. Komisja otrzymała wniosek o przegląd środków obowiązujących na mocy art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego („przegląd wygaśnięcia”) oraz o częściowy przegląd środków nałożonych na przywóz z Tajwanu oraz na przywóz od trzech producentów eksportujących z Republiki Korei na mocy art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego („częściowy przegląd okresowy”).

(5) Wniosek został złożony przez Komitet ds. Politereftalanów Etylenu Stowarzyszenia Producentów Tworzyw Sztucznych Plastics Europe („wnioskodawca”) w imieniu producentów reprezen-

([1]) Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).
([2]) Dz.U. L 301 z 30.11.2000, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1646/2005 (Dz.U. L 266 z 11.10.2005, str. 10).
([3]) Dz.U. L 271 z 19.8.2004, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2167/2005 (Dz.U. L 345 z 28.12.2005, str. 11).
([4]) Dz.U. C 52 z 2.3.2005, str. 2.

▼B

tujących znaczącą część, w tym przypadku ponad 90 %, całkowitej wspólnotowej produkcji PET.

(6) Wniosek o przegląd wygaśnięcia uzasadniano tym, że wygaśnięcie środków prawdopodobnie doprowadzi do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody dla przemysłu wspólnotowego.

(7) Wniosek o częściowy przegląd okresowy środków w odniesieniu do przywozu z Tajwanu oraz przywozu pochodzącego od trzech producentów eksportujących z Republiki Korei (Daehan Synthetic Fiber Co. Ltd., SK Chemicals Co. Ltd. i KP Chemical Corp.) uzasadniano tym, że poziom tych środków był niewystarczający do przeciwdziałania dumpingowi wyrządzającemu szkodę.

(8) Ustaliwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające przeprowadzenie dwóch wspomnianych przeglądów, na mocy odpowiednio art. 11 ust. 2 i art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, dnia 1 grudnia 2005 r. Komisja rozpoczęła obydwa przeglądy ([1]).

(9) Zawiadomienie dotyczące zakresu przeglądu okresowego zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym dnia 2 czerwca 2006 r. ([2]) i wyraźnie stwierdzało, że zakres częściowego przeglądu okresowego obejmuje również wszystkie powiązane przedsiębiorstwa.

3. **Równoległe dochodzenie**

(10) Dnia 1 grudnia 2005 r. Komisja rozpoczęła ponadto przegląd na mocy art. 18 rozporządzenia Rady (WE) nr 2026/97 ([3]) w odniesieniu do środków wyrównawczych obowiązujących na przywóz PET pochodzącego z Indii.

4. **Strony, których dotyczy postępowanie**

(11) Komisja oficjalnie poinformowała producentów eksportujących, przedstawicieli krajów wywozu, importerów, producentów wspólnotowych, użytkowników oraz wnioskodawcę o rozpoczęciu przeglądu wygaśnięcia i częściowego przeglądu okresowego. Zainteresowane strony uzyskały możliwość przedstawienia swoich opinii pisemnie oraz wystąpienia z wnioskiem o wysłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o rozpoczęciu przeglądu. Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o wysłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.

(12) W świetle dużej liczby indyjskich, indonezyjskich, koreańskich oraz tajwańskich producentów eksportujących oraz producentów i importerów wspólnotowych wymienionych we wniosku o przegląd wygaśnięcia, a także wobec znacznej liczby tajwańskich producentów eksportujących wymienionych we wniosku o przegląd okresowy, uznano za stosowne, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego, zbadanie konieczności przeprowadzenia badania wyrywkowego. Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji, czy należy przeprowadzić badanie wyrywkowe, a w przypadku pozytywnej decyzji – wybranie próby, na mocy art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego wystąpiono do wyżej wymienionych stron o zgłoszenie się w terminie 15 dni od rozpoczęcia przeglądu i przedstawienie Komisji informacji, o które wystąpiono w zawiadomieniu o rozpoczęciu przeglądu.

([1]) Dz.U. C 304 z 1.12.2005, str. 9.
([2]) Dz.U. C 129 z 2.6.2006, str. 23.
([3]) Dz.U. L 288 z 21.10.1997, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).

▼B

(13) Po zbadaniu przedstawionych informacji, wobec niskiej liczby producentów eksportujących z Indii, Indonezji, Republiki Korei i Tajwanu zgłaszających chęć współpracy, zdecydowano, że badanie wyrywkowe w odniesieniu do producentów eksportujących z tych czterech krajów nie będzie konieczne.

(14) Po rozpatrzeniu informacji przedstawionych przez producentów i importerów wspólnotowych i uwzględnieniu ich małej liczby, zdecydowano, że badaniem objęci zostaną wszyscy producenci i importerzy wspólnotowi oraz że badanie wyrywkowe nie będzie konieczne.

(15) Zatem do wszystkich znanych producentów eksportujących z krajów, których dotyczy postępowanie, importerów, dostawców, producentów oraz użytkowników wspólnotowych wysłano kwestionariusze.

(16) Odpowiedzi na kwestionariusze otrzymano od:

— trzech producentów eksportujących z Indii,

— trzech producentów eksportujących z Indonezji (chociaż tylko dwóch z nich zgodziło się na wizyty weryfikacyjne),

— dwóch producentów eksportujących z Malezji,

— czterech producentów eksportujących z Republiki Korei,

— trzech producentów eksportujących z Tajwanu (chociaż tylko dwóch z nich zgodziło się na wizyty weryfikacyjne),

— jednego producenta eksportującego z Tajlandii,

— dwóch dostawców ze Wspólnoty,

— dwunastu producentów wspólnotowych,

— dziesięciu przetwórców/użytkowników.

Stwierdzono również, że jeden producent eksportujący, który nie wyraził chęci współpracy, zmienił swoją nazwę od momentu opublikowania przepisów wprowadzających obowiązujące środki z P.T. Bakrie Kasei Corp. na P.T. Mitsubishi Chemical Indonesia.

(17) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje, które uznała za niezbędne do swojej analizy, oraz przeprowadziła wizyty weryfikacyjne w następujących przedsiębiorstwach:

a) Indie

Producenci eksportujący

— Pearl Engineering Polymers Ltd., Delhi,

— SENPET, wcześniej Elque Polyesters Ltd., Kalkuta,

— Futura Polyesters Ltd., Chennai;

Powiązany eksporter

— Plastosen Ltd., Kalkuta (powiązany z SENPET, wcześniej Elque Polyesters Ltd.);

b) Indonezja

Producenci eksportujący

— P.T. Polypet Karyapersada, Dżakarta,

— P.T. Petnesia Resindo, Tangerang;

c) Malezja

Producenci eksportujący

— MPI Polyester Industries Sdn. Bhd., Selangor,

▼B

— Hualon Corporation (M) Sdn. Bhd., Kuala Lumpur;

d) Republika Korei

Producenci eksportujący

— SK Chemicals Co. Ltd., Seul,

— Huvis Corp., Seul (powiązany z SK Chemicals Co Ltd.),

— KP Chemicals Corp., Seul,

— Honam Petrochemicals Corp., Seul (powiązany z KP Chemicals Co Ltd);

Poziązane przedsiębiorstwa handlowe/importerzy zlokalizowani w Republice Korei

— SK Networks Ltd., Seul (powiązany z SK Chemicals Co Ltd.),

— Lotte Trading Ltd., Seul, Republika Korei (powiązany z KP Chemicals Co Ltd),

— Lotte Daesan Ltd., Seul, Republika Korei (powiązany z KP Chemicals Co Ltd);

Poziązane przedsiębiorstwa handlowe/importerzy zlokalizowani we Wspólnocie

— SK Networks Deutschland GmbH, Frankfurt nad Menem, Niemcy (powiązany z SK Chemicals Co Ltd.),

— SK Eurochem, Warszawa, Polska (powiązany z SK Chemicals Co Ltd.);

e) Tajwan

Producenci eksportujący

— Shinkong Synthetic Fibers Corporation, Tajpej,

— Far Eastern Textile Ltd., Tajpej;

f) Tajlandia

Producent eksportujący

— Bangkok Polyester Public Company Ltd, Bangkok, Tajlandia;

g) Producenci wspólnotowi

— Voridian BV (Niderlandy),

— M & G Polimeri Italia Spa (Włochy),

— Equipolymers Srl (Włochy),

— La Seda de Barcelona SA (Hiszpania),

— Novapet SA (Hiszpania),

— Selenis Industria de Polímeros SA (Portugalia),

— Selenis Itália Spa (Włochy);

h) Dostawcy wspólnotowi

— Interquisa SA (Hiszpania);

i) Niepowiązani importerzy we Wspólnocie

— Global Service International SRL (Włochy);

j) Użytkownicy we Wspólnocie

— Coca Cola Enterprises Europe Ltd (Belgia).

▼B

(18) Badanie prawdopodobieństwa kontynuacji oraz/lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody w ramach przeglądu wygaśnięcia objęło okres od dnia 1 października 2004 r. do dnia 30 września 2005 r. („ODP"). Badanie tendencji istotnych z punktu widzenia oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2002 r. do zakończenia OD („okres badany"). Okres objęty dochodzeniem w ramach częściowego przeglądu okresowego na mocy art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, dotyczącego przywozu z Tajwanu oraz od trzech producentów eksportujących z Republiki Korei jest ten sam, co okres objęty dochodzeniem w ramach przeglądu wygaśnięcia.

B. **PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM**

1. **Produkt objęty postępowaniem**

(19) Produktem objętym postępowaniem jest ten sam produkt, którego dotyczyło pierwotne postępowanie, tj. PET o współczynniku lepkości 78 ml/g lub wyższym, zgodnie z normą ISO 1628-5, pochodzący z krajów, których dotyczy postępowanie. Jest on obecnie sklasyfikowany w ramach kodu CN 3907 60 20.

2. **Produkt podobny**

(20) Podobnie jak w ramach pierwotnego dochodzenia i dochodzenia przeglądowego stwierdzono, że produkt objęty postępowaniem, PET produkowany i sprzedawany na rynkach krajowych w krajach, których dotyczy postępowanie, oraz PET produkowany i sprzedawany przez producentów wspólnotowych posiada te same podstawowe właściwości fizyczne i chemiczne oraz zastosowanie. Produkty te uznaje się zatem za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. **PRAWDOPODOBIEŃSTWO KONTYNUACJI ORAZ/LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU**

1. **Dumping przywozu w okresie postępowania – zasady ogólne**

(21) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, zbadano, czy dumping ma obecnie miejsce i czy wygaśnięcie środków może doprowadzić do kontynuacji dumpingu.

Ogólna metodyka

(22) Ogólna metodyka opisana poniżej została zastosowana w odniesieniu do wszystkich producentów eksportujących z krajów, których dotyczy postępowanie, i jest taka sama jak w ramach pierwotnego dochodzenia. Prezentacja ustaleń w zakresie dumpingu w odniesieniu do każdego z krajów, których dotyczy postępowanie, dotyczy zatem wyłącznie zagadnień specyficznych dla każdego kraju wywozu.

Wartość normalna

(23) W celu ustalenia wartości normalnej wpierw ustalono, w odniesieniu do każdego producenta eksportującego, czy całkowita wielkość jego sprzedaży produktu objętego postępowaniem na rynek krajowy była reprezentatywna w porównaniu z jego całkowitą sprzedażą na wywóz do Wspólnoty. Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego krajowa sprzedaż jest uznawana za reprezentatywną, jeśli całkowita wielkość sprzedaży krajowej każdego producenta eksportującego stanowi przynajmniej 5 % jego całkowitej wielkości sprzedaży do Wspólnoty.

▼B

(24) Następnie określono te typy produktu objętego postępowaniem sprzedawane na rynku krajowym przez producentów eksportujących, w przypadku których stwierdzono reprezentatywną krajową sprzedaż oraz które były identyczne lub bezpośrednio porównywalne z typami produktu sprzedawanymi na wywóz do Wspólnoty.

(25) W odniesieniu do każdego typu produktu sprzedawanego przez producentów eksportujących na ich rynkach krajowych, wobec którego stwierdzono, że jest podobny do typów PET sprzedawanych na wywóz do Wspólnoty, ustalono, czy krajowa sprzedaż była wystarczająco reprezentatywna dla celów art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Krajowa sprzedaż danego typu PET była uznawana za wystarczająco reprezentatywną, w przypadku gdy całkowita wielkość krajowej sprzedaży tego typu produktu w ODP stanowiła co najmniej 5 % całkowitej sprzedaży porównywalnego typu PET na wywóz do Wspólnoty.

(26) Zbadano również, czy krajowa sprzedaż każdego typu PET może być traktowana jako dokonywana w zwykłym obrocie handlowym na mocy art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Badanie to przeprowadzono poprzez ustalenie, w odniesieniu do każdego producenta eksportującego z krajów, których dotyczy postępowanie, odsetka sprzedaży z zyskiem na rzecz niezależnych klientów na rynku krajowym każdego wywożonego typu produktu objętego postępowaniem w okresie objętym postępowaniem.

a) W odniesieniu do tych typów produktu, w przypadku których ponad 80 % krajowej sprzedaży pod względem wielkości nie odbywało się po cenach niższych od kosztów jednostkowych, tj. w przypadku których średnia cena sprzedaży danego typu produktu była równa lub wyższa od średniego kosztu produkcji tego produktu, wartość normalną obliczano jako średnią cenę całkowitej sprzedaży krajowej tego typu produktu, niezależnie czy sprzedaż ta przynosiła zysk, czy też nie.

b) W odniesieniu do tych typów produktu, w przypadku których przynajmniej 10 %, lecz nie więcej niż 80 % krajowej sprzedaży pod względem wielkości nie odbywało się po cenach niższych od kosztów jednostkowych, wartość normalną obliczano jako średnią ważoną cenę sprzedaży w ramach tych transakcji, które przeprowadzono po cenach równych lub wyższych od kosztów jednostkowych danego typu produktu.

c) W odniesieniu do tych typów produktu, w przypadku których mniej niż 10 % sprzedaży pod względem wielkości odbywało się na rynku krajowym po cenie nie mniejszej niż koszt jednostkowy, uznano, że te typy produktu nie były sprzedawane w zwykłym obrocie handlowym, istniała zatem konieczność konstruowania wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

(27) W przypadkach gdy konieczne było konstruowanie wartości normalnej, wartość ta była konstruowana zgodnie z art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, tj. na podstawie kosztów produkcji danego typu produktu, do których dodawano kwotę kosztów sprzedaży, ogólnych i administracyjnych (SG&A) oraz marżę zysku. Kwotę kosztów sprzedaży, ogólnych i administracyjnych stanowiły koszty poniesione przez producenta eksportującego w odniesieniu do podobnego produktu, natomiast kwota zysku była równa kwocie średniego zysku uzyskanego przez producenta eksportującego z tytułu sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym.

▼B

Cena eksportowa

(28) W każdym przypadku gdy produkt objęty postępowaniem był wywożony do niezależnych klientów we Wspólnocie, cena eksportu była ustalana zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, mianowicie na podstawie faktycznie zapłaconych lub należnych cen eksportowych.

(29) W przypadku gdy sprzedaż odbywała się za pośrednictwem powiązanego importera lub przedsiębiorstwa handlowego, cena eksportowa była konstruowana na podstawie pobieranych przez tego powiązanego importera cen odsprzedaży produktu na rzecz niezależnych klientów. Dokonywano korekty z tytułu wszystkich kosztów poniesionych między przywozem a odsprzedażą, obejmujących koszty sprzedaży, ogólne i administracyjne, a także właściwą marżę zysku, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Właściwą marżę zysku ustalano na podstawie informacji przedstawionych przez niepowiązane współpracujące przedsiębiorstwa handlowe/importerów prowadzących działalność na rynku wspólnotowym.

Porównanie

(30) Wartość normalną oraz cenę eksportową porównywano na zasadzie *ex-works*. Aby zapewnić obiektywne porównanie wartości normalnej i ceny eksportowej, dokonywano korekt ze względu na różnice wpływające na cenę i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dokonywano odpowiednich korekt we wszystkich przypadkach, w których uznano je za uzasadnione, dokładne oraz wsparte dowodami.

Margines dumpingu

(31) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do każdego współpracującego producenta eksportującego obliczono margines dumpingu poprzez porównanie średniej ważonej wartości normalnej ze średnią ważoną ceną eksportową.

(32) W odniesieniu do tych państw, wobec których stwierdzono wysoki poziom współpracy (ponad 80 % całości wielkości przywozu do Wspólnoty w trakcie ODP) i w przypadku których nie istnieją powody, aby sądzić, że którykolwiek producent eksportujący powstrzymał się od współpracy, rezydualny margines dumpingu ustalono na poziomie współpracującego producenta eksportującego, u którego stwierdzono najwyższy margines dumpingu, co miało na celu zapewnienie skuteczności środków.

(33) W odniesieniu do tych państw, w przypadku których stwierdzono niski poziom współpracy (mniej niż 80 % całości wielkości przywozu do Wspólnoty w trakcie ODP), rezydualny margines dumpingu ustalono zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, tj. na podstawie dostępnych faktów.

2. **Dumping przywozu w okresie dochodzenia – ustalenia dotyczące poszczególnych krajów**

Indie

Uwagi wstępne

(34) Trzech spośród pięciu znanych producentów eksportujących współpracowało w ramach dochodzenia. Dwa przedsiębiorstwa, które odmówiły współpracy, reprezentują ponad 80 % całkowitej indyjskiej produkcji PET oraz około 25 % indyjskiego wywozu do Wspólnoty. Udział indyjskiego wywozu do Wspólnoty w konsumpcji wspólnotowej wyniósł 0,3 % w ODP. Dwóch spośród trzech współpracujących eksporterów prowadzi wywóz

▼B

PET do Wspólnoty na podstawie zobowiązań cenowych podjętych w wyniku pierwotnego dochodzenia.

(35) W odniesieniu do dwóch współpracujących przedsiębiorstw stwierdzono, że ich ceny wywozu do Wspólnoty były zgodne z minimalnymi cenami ustalonymi w ramach zobowiązań. Ceny te wyraźnie przekraczały ceny sprzedaży na rynki państw trzecich. Wielkość sprzedaży do państw trzecich znacznie przekraczała wielkość wywozu do Wspólnoty. Fakt ten świadczy o tym, że ceny pobierane od klientów wspólnotowych nie odzwierciedlały zwykłego zachowania cenowego indyjskich przedsiębiorstw posiadających zobowiązania cenowe wobec Wspólnoty.

Margines dumpingu

(36) W odniesieniu do wywozu do Wspólnoty stwierdzono, że marginesy dumpingu trzech współpracujących producentów eksportujących mieszczą się w przedziale między zerowym dumpingiem a 17 %. Należy zauważyć, że producent eksportujący nieprowadzący dumpingu jest związany zobowiązaniem cenowym i że wielkość dokonywanego przez niego wywozu do Wspólnoty była bardzo niska (mniej niż 10 %) w porównaniu z jego wywozem do państw trzecich. W ramach pierwotnego dochodzenia oraz kolejnych przeglądów stwierdzono, że marginesy dumpingu mieściły się w przedziale między 14,7 % a 51,5 % ([1]). Jednakże ponieważ przywożone ilości były w istocie bardzo małe, głównym przedmiotem analizy w tym przypadku jest prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu.

Indonezja

Uwagi wstępne

(37) W ramach dochodzenia ustalono, że w ODP w Indonezji istniało pięciu producentów PET. Jak wspomniano w motywie 16, trzy przedsiębiorstwa przesłały wypełnione odpowiedzi na kwestionariusz, lecz tylko dwa przedsiębiorstwa zgodziły się na wizyty weryfikacyjne na ich terenie. Ponieważ w związku z tym niemożliwe było zweryfikowanie, czy dane przedstawione przez trzecie przedsiębiorstwo w odpowiedzi na kwestionariusz były zgodne z prawdą, uznano, że przedsiębiorstwo to nie współpracowało w sposób należyty w ramach dochodzenia w rozumieniu art. 18 rozporządzenia podstawowego. Przedsiębiorstwo zostało stosownie poinformowane i uzyskało możliwość przedstawienia swojego stanowiska wobec tego ustalenia.

(38) U jednego z współpracujących przedsiębiorstw stwierdzono bardzo małą wielkość sprzedaży na rynek UE, przy czym jego klientem było jedno specjalistyczne przedsiębiorstwo prowadzące działalność w sektorze medycznym. Zatem ani wielkość sprzedaży, ani jej cena jednostkowa nie zostały uznane za reprezentatywne. Oprócz danych na temat wspomnianej bardzo małej wielkości sprzedaży, Eurostat nie posiada żadnych informacji dotyczących innej sprzedaży na rynek UE z Indonezji.

Wartość normalna, cena eksportowa i margines dumpingu

(39) Ponieważ u dwóch współpracujących przedsiębiorstw nie stwierdzono reprezentatywnej sprzedaży na rynek UE w ODP i według statystyk wywozu Eurostatu nie nastąpił dalszy przywóz z Indonezji, ustalenie marginesu dumpingu było niemożliwe.

([1]) Rozporządzenie (WE) nr 2604/2000, motyw 125 i rozporządzenie (WE) nr 496/2002 (Dz.U. L 78 z 21.3.2002, str. 4), motyw 19.

▼B

Malezja

Uwagi wstępne

(40) Dwóch malezyjskich producentów PET współpracowało w ramach dochodzenia. Tylko jeden z nich prowadził wywóz do Wspólnoty, reprezentując 100 % całkowitego malezyjskiego wywozu PET do Wspólnoty. Całkowita wielkość wywozu produktu objętego postępowaniem z Malezji była mała w porównaniu z całym rynkiem wspólnotowym, mieszcząc się w przedziale 2 000–4 000 t.

Wartość normalna

(41) W przypadku jedynego producenta eksportującego prowadzącego wywóz do Wspólnoty w ODP jego krajowa sprzedaż produktu podobnego była reprezentatywna. Podstawą wartości normalnej były ceny uiszczone i należne w zwykłym obrocie handlowym od niezależnych klientów w Malezji, zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

(42) W toku dochodzenia ujawniono, że przedstawiony przez przedsiębiorstwo koszt produkcji był zaniżony, ponieważ koszty ogólne zakładów (obejmujące amortyzację, koszty czynszu, wynagrodzeń i utrzymania) rzeczywiście poniesione w ODP zostały sklasyfikowane jako SG&A. Przedsiębiorstwo utrzymywało, że praktyka ta miała na celu odzwierciedlenie niskiego stopnia wykorzystania jego zakładów produkcyjnych. Jednakże rzeczywiście poniesione koszty obejmują również przeklasyfikowane koszty ogólne zakładów. Fakt, że przedsiębiorstwo prowadziło działalność z wykorzystaniem ułamkowej części swoich całkowitych mocy produkcyjnych, nie oznacza, że koszty związane z eksploatacją tych zakładów nie są ponoszone. W rzeczywistość koszty te zostały ujęte w ewidencji księgowej przedsiębiorstwa, i ponieważ były bezpośrednio związane z produkcją podobnego produktu, dokonano stosownej korekty przedstawionych kosztów produkcji.

Cena eksportowa

(43) W odniesieniu do tego samego producenta eksportującego ceny eksportowe zostały ustalone na podstawie cen rzeczywiście uiszczanych przez niepowiązanych klientów ze Wspólnoty zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

Porównanie

(44) Aby zapewnić obiektywne porównanie, w stosownych i uzasadnionych przypadkach dokonano korekt pod względem różnic w kosztach transportu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku i kosztach dodatkowych oraz kosztach kredytu.

Margines dumpingu

(45) Aby obliczyć margines dumpingu, średnie ważone wartości normalne porównano ze średnią ważoną ceną wywozu produktu objętego postępowaniem do Wspólnoty.

(46) Porównanie ujawniło istnienie dumpingu na poziomie ok. 5 % w przypadku jednego producenta eksportującego, który prowadził wywóz do Wspólnoty w ODP. Jednakże ponieważ przywożone ilości były bardzo małe, głównym przedmiotem analizy w tym przypadku będzie prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu.

▼B

Republika Korei

Uwagi wstępne

(47) Należy przypomnieć, że przegląd okresowy ograniczał się do dumpingu w odniesieniu do przedsiębiorstw Daehan Synthetic Fiber Co Ltd., SK Chemicals Co Ltd. i KP Chemicals Corp. Od tych trzech przedsiębiorstw otrzymano kompletne odpowiedzi na kwestionariusz.

(48) Ponadto zgłosiły się przedsiębiorstwa powiązane z jednym ze wspomnianych producentów eksportujących. W związku z tym odpowiedzi na kwestionariusz otrzymano również od producentów eksportujących Honam Petrochemicals i Huvis Corp.

(49) Przed przeprowadzeniem kontroli na miejscu przedsiębiorstwo Daehan Synthetic Fiber Co Ltd. poinformowało Komisję o swojej decyzji zaprzestania produkcji PET w Republice Korei. W wyniku tego przedsiębiorstwo zdecydowało się odwołać planowaną wizytę weryfikacyjną. Ponieważ tym samym przedsiębiorstwo to nie dotrzymało warunków współpracy w rozumieniu art. 18 rozporządzenia podstawowego, powinno zostać objęte rezydualnym marginesem dumpingu.

(50) Zgodnie z wnioskiem w Republice Korei działalność prowadzi dziesięciu producentów, którzy posiadają moce produkcyjne do produkowania PET. Spośród tych dziesięciu producentów pięciu (włączając Daehan Synthetic Fiber Co Ltd) zgłosiło się do Komisji i przedłożyło odpowiedzi na kwestionariusz. Spośród pozostałych pięciu producentów niewspółpracujących jeden współpracował z Komisją w ramach pierwotnego dochodzenia.

(51) Wielkości wywozu czterech producentów eksportujących oraz niezweryfikowane wielkości wywozu zgłoszonego przez Daehan Synthetic Fiber Co Ltd. stanowiły blisko 100 % całkowitego koreańskiego wywozu do Wspólnoty odnotowanego przez Eurostat w ODP.

(52) Jak wspomniano w motywach 16 i 17, czterej współpracujący producenci eksportujący, którzy w pełni współpracowali w ramach dochodzenia, to:

— SK Chemicals Co. Ltd., Seul,

— Huvis Corp., Seul (powiązany z SK Chemicals Co Ltd.),

— KP Chemicals Corp., Seul,

— Honam Petrochemicals Corp., Seul (powiązany z KP Chemicals Co Ltd).

(53) W celu uniknięcia obchodzenia środków w przyszłości, marginesy dumpingowe obliczono w odniesieniu do całej grupy przedsiębiorstw.

Wartość normalna

(54) W odniesieniu do wszystkich typów PET wywożonych przez koreańskich producentów eksportujących ustalenie wartości normalnej było możliwe na podstawie cen uiszczonych lub należnych w zwykłym obrocie handlowym od niezależnych klientów na rynku krajowym, zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

Cena eksportowa

(55) Dwóch koreańskich producentów eksportujących prowadziło sprzedaż na wywóz do Wspólnoty bezpośrednio do niezależnych klientów poprzez przedsiębiorstwa powiązane zlokalizowane w Republice Korei oraz powiązanych importerów zlokalizowanych we Wspólnocie. W świetle tego w tym drugim przypadku

▼B

ustalono skonstruowaną cenę eksportową, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego.

Porównanie

(56) Wprowadzono korekty pod względem różnic opłat z tytułu transportu, ubezpieczenia, przeładunku, prowizji, kredytów, opakowania, ceł (zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji) i opłat bankowych, w przypadku gdy były one uzasadnione i poparte odpowiednimi dowodami.

Korekta z tytułu zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji i kosztów kredytu

(57) Dwóch spośród koreańskich producentów eksportujących zażądało prawa do korekty z tytułu zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji, uzasadniając, że należności celne przywozowe od produktu podobnego są pobierane, gdy jest on przeznaczony do konsumpcji w kraju wywozu, natomiast są one refundowane, gdy jest on sprzedawany na wywóz do Wspólnoty. W każdym przypadku stwierdzono, że kwota, o którą wystąpiono, była wyższa niż kwota należności celnych pobranych od produktu podobnego na rynku krajowym, zatem dokonano odpowiednich korekt. Metodyka zastosowana w obecnym dochodzeniu była zgodna z warunkami określonymi w art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawowego, ponieważ precyzyjnie odzwierciedlała rzeczywisty poziom należności celnych przywozowych pobieranych od produktu podobnego.

(58) Dodatkowo obydwaj producenci eksportujący zażądali uwzględnienia kosztów kredytu na podstawie rzeczywistych okresów kredytowania, z których korzystali klienci w ramach systemu płatności „otwartego rachunku" stosowanego na koreańskim rynku krajowym. Stwierdzono, że w rzeczywistości w ramach tego systemu producenci eksportujący na ogół nie wyznaczają konkretnego okresu kredytowania, ponadto niemożliwe było dokładne określenie okresów kredytowania, które podlegałyby odliczeniu, gdyż niemożliwe było przypisanie potwierdzeń odbioru do faktur. W tych okolicznościach niemożliwe było dokonanie tych korekt.

Margines dumpingu

(59) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego średnie ważone wartości normalne każdego typu produktu objętego postępowaniem wywożonego do Wspólnoty porównano ze średnią ważoną ceną eksportową każdego odpowiedniego typu produktu objętego postępowaniem.

(60) Porównanie to ujawniło dumping *de minimis* w przypadku producentów eksportujących, którzy prowadzili wywóz do Wspólnoty w ODP.

Tajwan

Uwagi wstępne

(61) Dwóch spośród czterech znanych producentów eksportujących współpracowało w ramach dochodzenia. Dwa współpracujące przedsiębiorstwa reprezentują ponad 80 % całkowitej produkcji PET w Tajwanie i 99 % całkowitego wywozu PET z Tajwanu do Wspólnoty. Udział wywozu z Tajwanu do Wspólnoty w porównaniu z konsumpcją wspólnotową wyniósł 1,2 % w ODP.

(62) Trzeci spośród tajwańskich producentów eksportujących początkowo przesłał odpowiedź na kwestionariusz, lecz przerwał współpracę zanim nastąpiła weryfikacja na miejscu. Brak zgody przedsiębiorstwa na weryfikację odpowiedzi na kwestionariusz

▼B

przez urzędników Komisji w siedzibie przedsiębiorstwa jest równoznaczny z brakiem współpracy w ramach dochodzenia. Na mocy art. 18 rozporządzenia podstawowego przedsiębiorstwo to powinno zostać objęte rezydualnym marginesem dumpingu.

Wartość normalna

(63) W odniesieniu do wszystkich typów PET wywożonych przez tajwańskich producentów eksportujących możliwe było ustalenie wartości normalnej na podstawie cen uiszczanych lub należnych w zwykłym obrocie handlowym od niezależnych klientów na rynku krajowym, zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

Cena eksportowa

(64) Obydwaj współpracujący tajwańscy producenci eksportujący prowadzili bezpośrednią sprzedaż na wywóz do niezależnych klientów we Wspólnocie. Ocena cen eksportowych była możliwa na podstawie cen uiszczonych lub należnych od tych klientów, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

Porównanie

(65) Dokonano korekty pod względem różnic kosztów transportu, ubezpieczenia, przeładunku, kredytu, opakowania oraz opłat bankowych.

Margines dumpingu

(66) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego średnie ważone wartości normalne każdego typu produktu objętego postępowaniem wywożonego do Wspólnoty zostały porównane ze średnią ważoną ceną eksportową każdego odpowiedniego typu produktu objętego postępowaniem.

(67) W wyniku porównania stwierdzono, że w przypadku przedsiębiorstwa Far Eastern Textile ustalony margines dumpingu był mniejszy niż margines *de minimis*. W przypadku przedsiębiorstwa Shinkong margines dumpingu wyniósł 6,5 %. Jednakże w przypadku przedsiębiorstwa Far Eastern Textile dochodzenie wykazało, że porównanie średniej ważonej wartości normalnej ze średnimi ważonymi cenami eksportowymi nie pozwoliło na oddanie pełnego stopnia prowadzonego dumpingu. Dochodzenie wykazało, że znaczne ilości (około 25 % całego wywozu do Wspólnoty) były sprzedawane po bardzo niskich cenach i trafiały do jednego klienta. Ponadto wywóz do wszystkich miejsc przeznaczenia we Wspólnocie odbywał się po znacznie obniżonych cenach w ostatnich czterech miesiącach ODP w porównaniu z ośmioma pierwszymi miesiącami ODP. Zatem konieczne okazało się zastosowanie innej metodyki porównania. Stwierdzono istotną różnicę między marginesami dumpingowymi otrzymanymi na podstawie porównania wartości średnich a marginesami wynikającymi z porównania transakcji z wartościami średnimi. W wyniku porównania poszczególnych transakcji stwierdzono, że nie była to odpowiednia alternatywna metoda porównawcza, ponieważ uznano, że w tym przypadku proces wyboru indywidualnych transakcji był arbitralny. W rezultacie dokonano porównania transakcji ze średnią zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego. Tym samym stwierdzono istnienie wyraźnej prawidłowości wywozu, wykazującej różnice pod względem klienta i czasu.

(68) W świetle powyższego na potrzeby dalszej analizy kontynuacji dumpingu przyjmuje się margines dumpingu otrzymany na podstawie porównania transakcji z wartościami średnimi. W przypadku przedsiębiorstwa Shinkong różnica między marginesami dumpingu obliczonymi na podstawie tych dwóch metod nie była znaczna, nie stwierdzono ponadto żadnych prawidło-

▼B

wości wywozu. Zatem w odniesieniu do tego przedsiębiorstwa należy zastosować margines dumpingu będący wynikiem porównania średnich wartości.

(69) W wyniku powyższego marginesy dumpingu ustalone dla dwóch współpracujących producentów eksportujących kształtują się następująco:

Far Eastern Textile Ltd	3,5 %
Shinkong Synthetic Fibers Corp.	6,5 %

W konkretnym ujęciu powyższe marginesy procentowe przekładają się na następujące konkretne cła:

Far Eastern Textile Ltd	36,3 EUR/t
Shinkong Synthetic Fibers Corp.	67 EUR/t

Podstawą dla cła rezydualnego powinno być cło rezydualne stosowane obecnie wobec Tajwanu, zważywszy że nie wystąpiły zmiany okoliczności w tym względzie. Wysokość cła wynosi 143,4 EUR/t.

(70) Uznaje się, że w odniesieniu do dwóch przedsiębiorstw, które nie współpracowały w ramach dochodzenia, dostępne informacje należy stosować zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W rzeczywistości przedsiębiorstwa te powinny podlegać cłu rezydualnemu.

Tajlandia

Uwagi wstępne

(71) Tylko jeden tajlandzki producent PET współpracował w ramach dochodzenia i nie prowadził eksportu do Wspólnoty w ODP. Według danych Eurostatu wielkości przywozu pochodzącego z Tajlandii były znikome w ODP. Jednakże wiadomo, że w ODP w Tajlandii było przynajmniej trzech innych producentów, którzy nie współpracowali w ramach dochodzenia.

(72) Wobec braku wywozu PET do Wspólnoty przez jedynego współpracującego producenta obliczenie dumpingu wobec tego współpracującego producenta było niemożliwe.

3. **Kształtowanie się przywozu w przypadku uchylenia środków**

Uwagi wstępne

(73) W celu ustalenia, czy istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku uchylenia środków, zbadano zachowania cenowe współpracujących producentów eksportujących na innych rynkach, a także wielkość ich produkcji, mocy produkcyjnych oraz poziom zapasów. Analiza opierała się na dostępnych informacjach, tj. informacjach z nadesłanych i zweryfikowanych odpowiedzi na kwestionariusze pochodzących od współpracujących producentów wymienionych w sekcji A.4. Przeprowadzono również analizę dotyczącą zachowania cenowego, wielkości produkcji i mocy produkcyjnych pozostałych producentów eksportujących z krajów, których dotyczy postępowanie. Analiza ta opierała się na danych pochodzących z badań rynku przedstawionych przez przemysł wspólnotowy i producentów eksportujących, danych statystycznych Eurostatu na temat przywozu oraz danych statystycznych dotyczących wywozu, o ile zostały one przedstawione przez kraje, których dotyczy postępowanie.

▼B

Indie

Uwagi wstępne

(74) Prawdopodobny scenariusz rozwoju sytuacji w przypadku uchylenia środków opiera się na:

— zweryfikowanych odpowiedziach na kwestionariusz przesłanych przez trzech współpracujących producentów eksportujących, którzy w pełni współpracowali w ramach dochodzenia, oraz

— raporcie z badań rynkowych przygotowanym przez niezależną firmę konsultingową i przedstawionym przez wnioskodawcę.

Relacja między cenami we Wspólnocie a cenami w Indiach

(75) Ceny we Wspólnocie były na ogół niższe niż ceny krajowe w Indiach. Najprawdopodobniej wywóz odbywa się po cenach przynajmniej nieznacznie niższych niż bieżące ceny we Wspólnocie. W przypadku uchylenia środków najprawdopodobniej wywóz do Wspólnoty odbywałby się po cenach dumpingowych, pod warunkiem utrzymania tego samego poziomu cen.

Relacje między cenami wywozu do państw trzecich a cenami w Indiach

(76) Indyjskie ceny wywozu do państw trzecich były na ogół niższe niż ceny krajowe. Różnica cen wynosiła maksymalnie 24 % poziomu ceny eksportowej. Wskazuje ona, że wywóz do Wspólnoty może odbywać się po równie dumpingowych cenach w przypadku uchylenia środków. Marginesy, które stwierdzono, są rzeczywiście wyższe niż obecny poziom dumpingu wywozu do WE ustalony zgodnie z powyższym opisem. Uznaje się, że: 1) obecny poziom dumpingu wywozu do WE został ustalony na podstawie małych wielkości wywozu; oraz 2) część tego wywozu odbywała się na warunkach określonych na podstawie zobowiązania cenowego, które spowodowało korektę poziomu cen eksportowych. Możliwe jest zatem, że w przypadku uchylenia środków margines dumpingu będzie jeszcze wyższy.

Relacja między indyjskimi cenami wywozu do państw trzecich a poziomem cen we Wspólnocie

(77) Ogólnie, indyjskie ceny wywozu do państw trzecich były niższe niż ceny wspólnotowe. Zatem w przypadku uchylenia środków indyjscy eksporterzy będą najprawdopodobniej prowadzili wywóz większych ilości PET do Wspólnoty po cenach zbliżonych do cen pobieranych w państwach trzecich w ODP. W związku z tym wydaje się prawdopodobne, że poziom dumpingu ustalony w odniesieniu do wywozu do Wspólnoty w ODP może jeszcze wzrosnąć w przypadku uchylenia środków.

Niewykorzystane moce produkcyjne i zapasy

(78) Jeżeli chodzi o rezerwowe moce produkcyjne, należy powtórzyć, że dwaj najwięksi indyjscy producenci nie współpracowali w ramach dochodzenia. Stwierdzono, że ich łączne moce produkcyjne wynosiły około 23 % konsumpcji we Wspólnocie w ODP. Z dostępnych informacji wynika, że niewykorzystana część ich mocy produkcyjnych jest znaczna i wynosi między 80 000 a 130 000 ton. Ponadto trzech współpracujących producentów również dysponuje niewykorzystanymi mocami. W wyniku tego należy stwierdzić, że w Indiach istnieją znaczne rezerwy mocy produkcyjnych. Ponadto cechą charakterystyczną rynku indyjskiego jest nadwyżka podaży. W tym kontekście w przypadku uchylenia środków indyjscy producenci mogą

▼B

podjąć decyzję o kierowaniu nadwyżki produkcji do Wspólnoty po cenach będących nadal i w coraz większym stopniu cenami dumpingowymi.

Wnioski dotyczące Indii

(79) Wydaje się, że w przypadku uchylenia środków niewykorzystane moce produkcyjne mogą zostać skierowane na rynek wspólnotowy. Mając na uwadze relacje cenowe, które stwierdzono, w szczególności relacje między cenami we Wspólnocie a cenami w Indiach, istnieje prawdopodobieństwo, że wywóz do Wspólnoty będzie odbywał się po cenach dumpingowych.

Indonezja

Relacje między cenami we Wspólnocie a cenami w Indonezji

(80) Ceny we Wspólnocie były na ogół wyższe niż ceny osiągane przez dwóch współpracujących indonezyjskich producentów eksportujących na ich rynku krajowym. Fakt ten sugeruje, że w przypadku uchylenia środków skierowanie sprzedaży do Wspólnoty byłoby korzystnym alternatywnym rozwiązaniem dla indonezyjskich producentów eksportujących.

Relacje między cenami wywozu do państw trzecich a cenami w Indonezji

(81) W przypadku przedsiębiorstwa Polypet, które prowadziło działalność ze stratą na wszystkich rynkach, ceny krajowe nie zostały uznane za wiarygodne, zatem wartość normalna musiała zostać skonstruowana na podstawie kosztów produkcji powiększonych o zwykle uzyskiwaną kwotę zysku. Do obliczeń wykorzystano marżę zysku w wysokości 7 %, równą marży zysku zastosowanej w ramach pierwotnego dochodzenia. Stwierdzono różnicę cen w wysokości 25,0 % między tak skonstruowaną wartością normalną a cenami wywozu do państw trzecich. Fakt, że ceny eksportowe były niższe od wartości normalnej o tę kwotę, wskazuje na prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu na rynku wspólnotowym w przypadku uchylenia środków.

(82) Przedsiębiorstwo Petnesia prowadziło działalność na poziomie progu rentowności w ODP, zatem wartość normalną w jego przypadku obliczono z wykorzystaniem zarówno krajowej sprzedaży, jak skonstruowanej wartości normalnej, ustalonej przy pomocy tej samej metody, którą opisano powyżej w odniesieniu do przedsiębiorstwa Polypet. Różnica między wartościami normalnymi a ceną wywozu do państw trzecich mieściła się w przedziale 5–10 % (przy wykorzystaniu tych metod). Fakt, że ceny eksportowe były niższe od wartości normalnej o tę kwotę, sugeruje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu na rynku wspólnotowym w przypadku uchylenia środków.

Relacja między indonezyjskimi cenami wywozu do państw trzecich a poziomem cen we Wspólnocie

(83) Ceny sprzedaży producentów wspólnotowych w obrębie UE w ODP ustalono na poziomie 1 058 EUR. W tym samym okresie cena sprzedaży indonezyjskich eksporterów na rynki państw trzecich wynosiła 911 EUR. Zatem cena sprzedaży na rynku UE była o 16 % wyższa niż na innych rynkach. Fakt ten wskazuje, że w przypadku uchylenia środków antydumpingowych skierowanie sprzedaży do Wspólnoty byłoby korzystnym alternatywnym rozwiązaniem dla indonezyjskich producentów eksportujących.

▼B

Niewykorzystane moce produkcyjne i zapasy

(84) Jak wspomniano powyżej, w ODP w Indonezji działalność prowadziło pięciu producentów. Według danych pochodzących z raportu z badań rynkowych wielkość produkcji w Indonezji wynosiła 324 000 ton, z czego 47 % pochodziło od współpracujących producentów. Informacje od współpracujących producentów i dane z badań rynkowych sugerują, że niewykorzystane moce produkcyjne stanowiły około 10 % całkowitej mocy produkcyjnej, czyli około 37 000 ton. Wielkość ta stanowi około 1,5 % konsumpcji we Wspólnocie.

(85) Informacje od współpracujących producentów wskazały, że poziom przechowywanych zapasów PET był niski.

(86) Jeżeli chodzi o niewykorzystane moce produkcyjne i zapasy, dochodzenie wykazało, że znaczna część PET może zostać przeznaczona na sprzedaż na rynek wspólnotowy.

Wnioski dotyczące Indonezji

(87) Ocena wyżej wspomnianych czynników wskazała na istnienie znacznej różnicy między ceną indonezyjskich producentów na rynkach państw trzecich a ich wartością normalną.

(88) Ponadto ceny eksportowe współpracujących producentów eksportujących na rynkach państw trzecich i indonezyjskim rynku krajowym są znacznie niższe niż ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego we Wspólnocie. Zatem uwzględniając dostępność rezerwowych mocy produkcyjnych, istnieje bodziec dla indonezyjskich producentów eksportujących do zwiększenia poziomu sprzedaży na rynek wspólnotowy w przypadku uchylenia środków, oraz możliwe jest, że sprzedaż ta będzie odbywała się po cenach dumpingowych.

Malezja

Uwagi wstępne

(89) Podczas gdy całkowita szacunkowa produkcja i sprzedaż produktu objętego postępowaniem przez malezyjskich producentów jest szacowana na około 120 000 ton, całkowita konsumpcja PET w Malezji wynosi zaledwie około 60 000 ton. Wobec rynku krajowego, który posiada zdolność wchłonięcia tylko około połowy całkowitej produkcji i sprzedaży, oczywiste jest, że malezyjscy producenci produktu objętego postępowaniem są zależni od rynku eksportowego, który pozwala im wykorzystywać moce produkcyjne na obecnym poziomie.

Relacja między poziomem cen krajowych a poziomem cen we Wspólnocie

(90) Dochodzenie ujawniło, że ceny krajowe były o 10–20 % niższe niż średnie ceny pobierane na rynku wspólnotowym. Nie istnieją powody, aby sądzić, że sytuacja ta uległaby zmianie w przypadku uchylenia środków.

Relacja między poziomem cen krajowych a cenami wywozu do państw trzecich

(91) Informacje przedstawione przez obydwu współpracujących eksporterów wspomnianych w motywie 17 wskazały, że ilości wywozu do państw trzecich były znaczne i stanowiły 67 % całkowitej sprzedaży w ODP.

(92) W przypadku jednego malezyjskiego eksportera, który prowadził wywóz do Wspólnoty, średnie ważone ceny wywozu do państw trzecich utrzymywały się poniżej średnich ważonych wartości normalnych, które ustalono w ramach obliczeń dumpingu dla tego eksportera, i wydawały się być niższe niż ceny sprzedaży

▼B

do Wspólnoty. Fakt ten wskazuje, że najprawdopodobniej ten malezyjski eksporter sprzedaje PET po dumpingowych cenach również na rynki państw trzecich, oraz że różnica cen jest jeszcze większa niż różnica, którą stwierdzono na rynku europejskim.

(93) W przypadku drugiego eksportera, który nie prowadził wywozu do Wspólnoty w ODP, dochodzenie ujawniło, że średnie ceny wywozu do państw trzecich kształtowały się poniżej kosztów produkcji, co również wskazuje, że produkt podobny jest także sprzedawany po cenach dumpingowych na rynki państw trzecich.

(94) Powyższe wskazuje na silne prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu w wywozie do Wspólnoty w przypadku uchylenia środków.

Relacja między cenami wywozu do państw trzecich a poziomem cen we Wspólnocie

(95) Z informacji przedstawionych przez współpracujących eksporterów wymienionych w motywie 17 wynika, że wywóz do państw trzecich odbywał się po średniej ważonej cenie eksportowej znacząco niższej od ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego we Wspólnocie.

(96) Wobec dominującego poziomu cen można zatem stwierdzić, że Wspólnota mogłaby zostać uznana za atrakcyjny rynek dla producentów eksportujących w Malezji. Na tej podstawie uznaje się, że w przypadku uchylenia środków istniałby bodziec ekonomiczny do przekierowania wywozu kierowanego dotychczas do państw trzecich na bardziej dochodowy rynek wspólnotowy. W przypadku skierowania sprzedaży do Wspólnoty najprawdopodobniej odbywałaby się ona po cenach dumpingowych.

Niewykorzystane moce produkcyjne i zapasy

(97) Dochodzenie ujawniło, że poziom wykorzystania mocy produkcyjnych dwóch współpracujących producentów w ODP był bardzo niski, tj. mieścił się w przedziale między 30 a 80 %. Na tej podstawie można stwierdzić, że w Malezji istnieją znaczne rezerwowe moce produkcyjne. W przypadku uchylenia środków istniałby bodziec dla malezyjskich producentów eksportujących do wykorzystania tych rezerwowych mocy produkcyjnych i zwiększenia sprzedaży na wywóz, szczególnie do Wspólnoty.

(98) Stwierdzono, że dwóch współpracujących producentów eksportujących posiada zapasy na zwykłym poziomie. Jednakże należy stwierdzić, że zapasy nie mogą być uznane za miarodajny wskaźnik, ponieważ produkcja PET w Malezji opiera się głównie na zamówieniach od klientów. Zatem zapasy obejmują głównie PET oczekujący na wysłanie do znanych klientów.

Wnioski dotyczące Malezji

(99) Dochodzenie wykazało, że jeden z współpracujących producentów kontynuował swoje praktyki dumpingowe mimo obowiązujących środków.

(100) Ponadto średnie ważone ceny eksportowe współpracujących producentów eksportujących na rynkach państw trzecich oraz ceny sprzedaży na rynku krajowym są również znacznie niższe niż przeważający poziom cen we Wspólnocie. Wobec niskiego poziomu wykorzystania mocy produkcyjnych, w przypadku uchylenia środków powstanie zatem bodziec dla malezyjskich producentów eksportujących do skierowania sprzedaży na rynek wspólnotowy, najprawdopodobniej po cenach dumpingowych.

▼B

Korea

Relacja między cenami we Wspólnocie a cenami w Republice Korei

(101) W motywie 60 wyjaśniono, że marginesy dumpingu, które stwierdzono w odniesieniu do wszystkich współpracujących producentów eksportujących, były poniżej poziomu *de minimis*. Przypomina się, że badany wywóz miał miejsce w okresie, w którym dwóch współpracujących eksporterów mogło prowadzić wywóz swoich produktów do Wspólnoty przy zerowej stawce cła. Ponieważ wywóz od tych czterech producentów eksportujących stanowił blisko 100 % całkowitego przywozu PET w ODP (według danych Eurostatu), istnieje małe prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu ze strony któregokolwiek z producentów eksportujących, którzy współpracowali w ramach dochodzenia.

(102) Dochodzenie wykazało, że ceny na koreańskim rynku krajowym pobierane przez współpracujące przedsiębiorstwa są wyższe niż ceny pobierane przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym. Nie istnieją powody, aby sądzić, że te ceny krajowe ustalone w odniesieniu do współpracujących przedsiębiorstw nie były reprezentatywne lub że niewspółpracujący producenci eksportujący prowadzą sprzedaż po znacznie niższych cenach na rynku krajowym niż spółki współpracujące. Ponadto prawdopodobne jest, że niewspółpracujące przedsiębiorstwa, które nie sprzedawały na rynek WE, prowadziłyby sprzedaż po niskich cenach, aby odzyskać udział w rynku WE. To wskazuje na prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu ze strony niewspółpracujących przedsiębiorstw w przypadku uchylenia środków. Należy zauważyć ponadto, że te niewspółpracujące przedsiębiorstwa prowadziły wywóz do Wspólnoty w trakcie pierwotnego dochodzenia w ilościach, które nie były niewielkie.

Relacja między cenami wywozu do państw trzecich a cenami w Republice Korei

(103) W odniesieniu do współpracujących producentów eksportujących stwierdzono różnicę cen w wysokości około 5 % między przeważającym poziomem cen na koreańskim rynku krajowym a poziomem cen wywozu do państw trzecich. Mimo to, uwzględniając że producenci ci mieli możliwość wywozu nieograniczonych ilości PET do Wspólnoty przy zerowej stawce cła, ryzyko skierowania obrotu handlowego na rynek wspólnotowy wydaje się raczej małe.

(104) Ogólnie dostępne były również informacje na temat cen wywozu do państw trzecich, włączając dane na temat cen pobieranych przez niewspółpracujących producentów. Ceny niewspółpracujących producentów były niższe niż ceny krajowe pobierane przez współpracujących producentów. Ta różnica cen po raz kolejny wskazuje, że w przypadku uchylenia środków do Wspólnoty może być kierowany wywóz po cenach dumpingowych.

Relacja między koreańskimi cenami wywozu do państw trzecich a poziomem cen we Wspólnocie

(105) Dochodzenie wykazało, że współpracujący producenci eksportujący z Republiki Korei sprzedają znaczne ilości państwom trzecim. Mimo to, mając na uwadze, że przedsiębiorstwa SK Chemicals i KP Chemicals miały możliwość wywozu nieograniczonych ilości PET do Wspólnoty przy zerowej stawce cła, ryzyko skierowania obrotu handlowego na rynek wspólnotowy przez współpracujących producentów eksportujących wydaje się raczej małe.

▼B

(106) W odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących wykorzystano informacje pochodzące z raportu z badań rynkowych i dane koreańskiego urzędu statystycznego.

(107) W wyniku zsumowania całego wywozu do państw trzecich dokonywanego przez koreańskich producentów eksportujących w ODP według danych koreańskiego urzędu statystycznego (727 Kt) i odjęcia wywozu dokonanego przez współpracujących producentów eksportujących (320 Kt) ustalono, że całkowity wywóz niewspółpracujących producentów eksportujących wyniósł 407 Kt.

(108) Ilości wywożone do każdego miejsca przeznaczenia przez niewspółpracujących producentów eksportujących ustalono poprzez odjęcie od całkowitego wywozu według miejsca przeznaczenia wywozu według miejsca przeznaczenia dokonanego przez współpracujących producentów eksportujących. Pięć miejsc przeznaczenia, do których niewspółpracujący producenci eksportujący eksportowali największe ilości, to ChRL, a w dalszej kolejności Ukraina, Japonia, Tunezja i Islamska Republika Iranu.

(109) Na podstawie wielkości wywozu przedstawionych przez koreański urząd statystyczny obliczono, że średnia ważona cena sprzedaży do pięciu miejsc przeznaczenia, do których trafiały największe ilości wywozu, wyniosła 759 EUR/tonę. Chociaż cena ta opiera się na przybliżonych i niezweryfikowanych danych statystycznych (częściowo uwzględniających wartości statystyczne przedstawione przez współpracujących producentów eksportujących oraz ewentualnie uwzględniające ceny wywozu do powiązanych przedsiębiorstw oraz ceny nieobejmujące frachtu oceanicznego), średnia cena pozostaje znacznie niższa (o około 25 %) niż średnie ceny importowe (na poziomie CIF) do Wspólnoty.

(110) Na tej podstawie, tj. uwzględniwszy domniemane znaczne wielkości wywozu do państw trzecich dokonywanego przez niewspółpracujących producentów eksportujących oraz to, że ceny sprzedaży przez niewspółpracujących producentów eksportujących do pięciu największych miejsc przeznaczenia są znacznie niższe niż średnia cena przywozu do Wspólnoty, można stwierdzić, że istnieje znaczne ryzyko przekierowania handlu przez współpracujących producentów eksportujących w przypadku wygaśnięcia środków. Uwzględniając znaczny margines dumpingu (55 %), który stwierdzono u największych niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach pierwotnego dochodzenia, prawdopodobne jest, że niewspółpracujący producenci eksportujący wznowiliby swoje praktyki dumpingowe w przypadku uchylenia środków.

Niewykorzystane moce produkcyjne i zapasy

(111) W przypadku współpracujących producentów eksportujących stwierdzono, że posiadają oni zapasy na zwykłym poziomie i prowadzili działalność przy prawie pełnej mocy produkcyjnej. Tak więc ryzyko ponownego wystąpienia dumpingu z tego względu wydaje się bardzo ograniczone.

(112) W odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących moce produkcyjne ustalono na podstawie informacji o łącznych mocach produkcyjnych koreańskich producentów eksportujących, udzielonych przez instytucje badania rynków. Brak jest dostępnych informacji na temat poziomu zapasów. Poprzez odjęcie mocy produkcyjnych współpracujących producentów eksportujących od całkowitych mocy produkcyjnych koreańskich producentów uzyskano szacunkową wielkość mocy produkcyjnych niewspółpracujących producentów eksportujących. Ich poziom szacuje się na około 550 Kt, co odpowiada

▼B

udziałowi w rynku na poziomie 23 % całkowitej konsumpcji we Wspólnocie.

(113) W oparciu o dane pochodzące z raportu z badań rynkowych całkowite niewykorzystane moce produkcyjne w Republice Korei szacuje się na ok. 200 000 ton. Tak więc nie można wykluczyć ryzyka ponownego wystąpienia dumpingu ze strony niewspółpracujących producentów eksportujących posiadających niewykorzystane moce produkcyjne w przypadku uchylenia środków.

Wnioski dotyczące Republiki Korei

(114) Podczas gdy w przypadku czterech współpracujących przedsiębiorstw ryzyko ponownego wystąpienia dumpingu wydaje się nie istnieć, dochodzenie wykazało, że rzeczywiste ryzyko ponownego wystąpienia dumpingu istnieje w przypadku niewspółpracujących przedsiębiorstw. Świadczy o tym porównanie przeważającego poziomu cen na koreańskim rynku krajowym z cenami na rynku wspólnotowym oraz porównanie poziomu cen krajowych ze średnim poziomem cen wywozu na rynki państw trzecich.

(115) Ponadto można stwierdzić znaczne zagrożenie przekierowaniem handlu, porównując duże ilości PET sprzedawane przez tych producentów do państw trzecich po znacznie niższych cenach niż ceny przywozu PET do Wspólnoty. Uwzględniając historyczny poziom dumpingu tych niewspółpracujących przedsiębiorstw (55 % w ramach pierwotnego dochodzenia), nie istnieje powód, aby sądzić, że przedsiębiorstwa te nie wznowią praktyk dumpingowych w przypadku wygaśnięcia środków.

Tajwan

Relacja między cenami we Wspólnocie a cenami na Tajwanie

(116) Ogólnie, tajwańskie ceny krajowe współpracujących i niewspółpracujących producentów eksportujących były niższe niż ceny we Wspólnocie. Ceny na rynku krajowym rzeczywiście przynosiły zysk. Oznacza to, że poziom cen we Wspólnocie byłby również bardzo atrakcyjny z punktu widzenia tajwańskich producentów eksportujących. Uwzględniając stwierdzoną relację między cenami, tajwańskie ceny eksportowe byłyby najprawdopodobniej znacznie niższe niż średnie ceny pobierane przez przemysł wspólnotowy.

Relacja między cenami wywozu do państw trzecich a cenami na Tajwanie

(117) W przypadku jednego ze współpracujących producentów ceny wywozu do państw trzecich były znacznie niższe niż ceny na tajwańskim rynku krajowym. W przypadku drugiego współpracującego producenta, który prowadził sprzedaż głównie do Japonii, ceny wywozu do państw trzecich przekraczały krajowe ceny sprzedaży. Na tej podstawie nie można wykluczyć, że ceny wywozu do Wspólnoty będą kształtowały się według tej samej tendencji w cenach sprzedaży co w przypadku innych krajów (z wyjątkiem Japonii) po uchyleniu środków. Zatem w przypadku tego scenariusza powrót dumpingu jest prawdopodobny. Ocena ta opiera się na danych przedstawionych przez współpracujących producentów, gdyż zdobycie innych danych w tym względzie było niemożliwe.

Relacja między tajwańskimi cenami wywozu do państw trzecich a poziomem cen we Wspólnocie

(118) Tajwańskie ceny wywozu do państw trzecich były znacznie niższe od poziomu cen we Wspólnocie. Tajwański wywóz do innych krajów nie podlegał cłom antydumpingowym w ODP.

▼B

W przypadku uchylenia środków nie można wykluczyć, że ceny wywozu do Wspólnoty będą kształtowały się według tendencji, którym podlegają ceny wywozu na inne rynki. W tych okolicznościach wywóz do Wspólnoty odbywałby się w przyszłości po cenach dumpingowych. Również w tym przypadku ocena ta opiera się na danych przedstawionych przez współpracujących producentów. Jednakże ponieważ brak jest dostępnych informacji wskazujących, że ceny wywozu do państw trzecich lub ceny krajowe ustalone w odniesieniu do współpracujących przedsiębiorstw nie byłyby reprezentatywne dla wszystkich tajwańskich producentów eksportujących, również w tym przypadku można stwierdzić, że wywóz do WE w przyszłości ze strony tych niewspółpracujących przedsiębiorstw odbywałby się po cenach dumpingowych.

Niewykorzystane moce produkcyjne i zapasy

(119) Podczas gdy jedno ze współpracujących przedsiębiorstw w pełni wykorzystało swoje moce produkcyjne w ODP, drugie nie wykorzystywało znacznej ilości swoich całkowitych mocy. Przedsiębiorstwa niewspółpracujące w ramach dochodzenia wydają się dysponować niewykorzystanymi mocami produkcyjnymi wynoszącymi od 400 000 do 500 000 ton. Liczba ta stanowi około 20 % konsumpcji we Wspólnocie w ODP. Uwzględniając atrakcyjny poziom cen na rynku wspólnotowym, prawdopodobne jest, że w przypadku uchylenia środków te moce produkcyjne zostaną skierowane na rynek wspólnotowy.

Wnioski dotyczące Tajwanu

(120) Wobec niewykorzystanych mocy produkcyjnych wydaje się prawdopodobne, że w przypadku uchylenia środków zostaną one skierowane na rynek wspólnotowy. Ponadto prawdopodobne jest, że w takim przypadku wywóz do Wspólnoty będzie odbywał się po cenach dumpingowych z uwagi na niskie ceny wywozu na rynki państw trzecich, z wyjątkiem Japonii. Prawdopodobne jest, że ceny we Wspólnocie znajdą się pod wpływem presji cenowej w przypadku przywozu większych ilości produktu na rynek wspólnotowy. Obniżanie się cen może spowodować zwiększenie się poziomu dumpingu przyjętego w odniesieniu do ODP.

Tajlandia

Uwagi wstępne

(121) Jak wspomniano w motywie 71, wiadomo o istnieniu przynajmniej trzech innych producentów PET w Tajlandii w ODP, którzy nie współpracowali w ramach dochodzenia. W odniesieniu do tych niewspółpracujących producentów analizie poddano informacje dostępne z zasobów Eurostatu i innych źródeł.

(122) Informacje dotyczące zapasów i sprzedaży na rynki państw trzecich dotyczą wyłącznie współpracującego producenta eksportującego. W oparciu o dane rynkowe możliwe było uzyskanie informacji na temat całkowitej mocy produkcyjnej w Tajlandii i oszacowanie wielkości produkcji wszystkich tajlandzkich producentów eksportujących. W tym względzie uznano, że ustalenia w odniesieniu do niewspółpracujących przedsiębiorstw nie mogą być bardziej korzystne niż ustalenia dokonane w odniesieniu do współpracujących przedsiębiorstw.

Relacja między poziomem cen krajowych a poziomem cen we Wspólnocie

(123) Dochodzenie ujawniło, że ceny krajowe były o 10–20 % niższe niż średnie ceny pobierane na rynku wspólnotowym. Nie istnieją

▼B

powody, aby sądzić, że sytuacja ta uległaby zmianie w przypadku uchylenia środków.

Relacja między poziomem cen krajowych a cenami wywozu do państw trzecich

(124) Informacje przedstawione przez współpracującego producenta eksportującego wspomnianego powyżej w motywie 17, który nie prowadził wywozu do Wspólnoty, wskazały, że wywóz do państw trzecich odbywał się w dużych ilościach, stanowiących ponad 80 % całkowitej sprzedaży w ODP. Stwierdzono również, że średnie ceny wywozu do państw trzecich kształtują się poniżej kosztów, co wskazuje, że produkt jest sprzedawany na rynki państw trzecich po cenach dumpingowych. Ponadto w przypadku niewspółpracujących przedsiębiorstw brak jest dostępnych informacji wskazujących, że ich zachowanie w zakresie ustalania cen jest inne w odniesieniu do krajowego rynku w Tajlandii lub rynków państw trzecich, zatem można założyć, że prowadzą one również sprzedaż do państw trzecich po niższych cenach niż na rynku krajowym.

Relacja między cenami wywozu do państw trzecich a poziomem cen we Wspólnocie

(125) Informacje przedstawione przez współpracującego eksportera, który nie prowadził wywozu do Wspólnoty, wskazują, że wywóz do państw trzecich odbywał się po średniej ważonej cenie eksportowej znacznie niższej niż ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego we Wspólnocie.

(126) Przy założeniu, że przeważający poziom cen we Wspólnocie pozostałby taki sam, można stwierdzić, że Wspólnota zostałaby uznana przez tajlandzkich producentów eksportujących za atrakcyjny rynek. Na tej podstawie uznaje się, że w przypadku uchylenia środków istniałby bodziec ekonomiczny do przekierowania wywozu do państw trzecich na bardziej opłacalny rynek wspólnotowy.

Niewykorzystane moce produkcyjne i zapasy

(127) Istnieją znaczne rezerwowe moce produkcyjne w Tajlandii. Dochodzenie ujawniło, że poziom wykorzystania mocy produkcyjnych współpracującego producenta eksportującego w ODP był niski.

(128) Według danych rynkowych, poziom mocy produkcyjnych niewspółpracujących eksporterów produkujących szacuje się na około 500 000 ton, przy całkowitej produkcji ok. 430 000. Przy tych wartościach rezerwowe moce osiągnęłyby około 70 000 ton. Te rezerwowe moce odpowiadałaby około 2,9 % całkowitej konsumpcji we Wspólnocie w przypadku ich skierowania na sprzedaż na rynek wspólnotowy.

(129) Ogólnie, dane rynkowe sugerują, że rynek krajowy w Tajlandii może wchłonąć mniej niż 94 000 ton, czyli 25 % krajowej produkcji PET. W tych okolicznościach tajlandzcy producenci produktu objętego postępowaniem są w znacznym stopniu zależni od sprzedaży na wywóz, która pozwala im kontynuować działalność przy obecnym poziomie wykorzystania mocy produkcyjnych. W tych okolicznościach istnieje znaczne prawdopodobieństwo, że wywóz do WE wzrósłby w przypadku uchylenia środków. Zatem nie można wykluczyć, że w przypadku uchylenia środków tajlandzcy producenci eksportujący obniżyliby swoje ceny wywozu do Wspólnoty do poziomu cen wywozu na inne rynki państw trzecich w ramach wysiłków na rzecz odzyskania straconego rynku. Stąd nie można wykluczyć, że istnieje groźba ponownego wystąpienia dumpingu ze strony niewspółpracujących producentów eksportujących w przypadku uchylenia środków.

▼B

(130) Stwierdzono, że współpracujący producent eksportujący posiada zapasy na zwykłym poziomie. Jednakże należy zauważyć, że zapasy nie mogą być miarodajnym wskaźnikiem, ponieważ produkcja PET w Tajlandii opiera się głównie na zamówieniach od klientów. Zatem zapasy obejmują głównie PET oczekujący na wysłanie do znanych klientów.

Wnioski dotyczące Tajlandii

(131) Ponieważ jedyny współpracujący producent eksportujący nie prowadził wywozu do Wspólnoty, w ramach dochodzenia nie można było rozstrzygnąć, czy dumping trwa nadal pomimo obowiązujących środków.

(132) Jednakże średnie ważone ceny eksportowe pobierane przez współpracującego producenta eksportującego na rynkach państw trzecich oraz ceny sprzedaży na rynku krajowym były znacznie niższe niż ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego we Wspólnocie. Sprzedaż odbywała się poniżej kosztów produkcji. Fakt ten wskazuje, że w przypadku uchylenia środków, sprzedaż odbywałaby się po cenach dumpingowych. Uwzględniając atrakcyjny poziom cen we Wspólnocie, występuje bodziec dla tajlandzkich producentów eksportujących do sprzedaży na rynek wspólnotowy w przypadku uchylenia środków.

(133) W odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących, porównując popyt krajowy i znaczne ilości PET sprzedawane do państw trzecich, można stwierdzić poważną groźbę przekierowania obrotu handlowego na rynek wspólnotowy. Przypomina się, jak stwierdzono w motywie 131 i dalszych, że tajlandzcy producenci są w znacznym stopniu zależni od wywozu i że istnieją znaczne łączne rezerwowe moce produkcyjne, które mogłyby zostać skierowane do Wspólnoty. Uwzględniając rozwój dumpingu tych producentów w przeszłości (na poziomie 32,5 % w ramach pierwotnego dochodzenia), wydaje się, że istnieje ryzyko ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku uchylenia środków.

4. **Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji oraz/lub ponownego wystąpienia dumpingu**

Indie, Indonezja, Malezja, Tajwan i Tajlandia

(134) Na podstawie powyższego należy stwierdzić, że istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji oraz/lub ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku uchylenia środków. W związku z tym proponuje się, aby środki stosowane wobec przywozu PET pochodzącego z Indii, Indonezji, Malezji, Tajwanu i Tajlandii zostały utrzymane.

Republika Korei

(135) Na podstawie informacji zgromadzonych w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących wydaje się, że istnieje znaczne ryzyko ponownego wystąpienia dumpingu. Ryzyko wynika głównie ze znacznych mocy produkcyjnych i eksportowych u niewspółpracujących producentów eksportujących i, jak pokazały praktyki dumpingowe w pierwotnym postępowaniu, w przypadku uchylenia środków najprawdopodobniej zmaterializowałoby się ono w postaci cen dumpingowych w wywozie do Wspólnoty.

(136) W związku z powyższym proponuje się utrzymanie środków stosowanych w odniesieniu do przywozu PET pochodzącego z Republiki Korei.

▼B

D. **TRWAŁY CHARAKTER ZMIENIONYCH OKOLICZNOŚCI**

(137) Zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego zbadano również, czy można uznać, że okoliczności, które uległy zmianie w porównaniu z okolicznościami pierwotnego dochodzenia w sprawie dumpingu, mają charakter trwały.

Republika Korei

(138) Przypomina się, że zakres przeglądu okresowego w przypadku Republiki Korei ogranicza się do marginesu dumpingu trzech przedsiębiorstw, tj. SK Chemicals Co Ltd., KP Chemicals Corp. i Daehan Synthetic Fibres Co. Ltd., a także przedsiębiorstw z nimi powiązanych.

Współpracujący producenci eksportujący (SK Chemicals Co Ltd. i KP Chemicals Corp)

(139) W przypadku współpracujących producentów eksportujących, którzy prowadzili wywóz PET do Wspólnoty w ODP, przegląd okresowy wykazał, że ich margines dumpingu pozostawał na poziomie *de minimis*. Głównym tego powodem było to, że podczas gdy wartości normalne i ceny sprzedaży tych przedsiębiorstw na rynku sprzedaży wzrosły względem danych liczbowych uzyskanych w ramach pierwotnego dochodzenia, odpowiednio wzrosły również ceny sprzedaży na rynku wspólnotowym.

(140) Nie znaleziono żadnych przesłanek sugerujących, że zmiany te, które prowadzą do marginesu dumpingu *de minimis*, nie miałyby trwałego charakteru, ponieważ stwierdzono, że wszyscy współpracujący producenci eksportujący prowadzili działalność przy wysokim stopniu wykorzystania swoich mocy produkcyjnych (powyżej 90 %). Ponadto żaden z nich nie planował zwiększenia swoich mocy produkcyjnych w Republice Korei. W istocie jeden z nich – SK Chemicals – uruchomił zakład produkcyjny w obrębie Wspólnoty i jest prawdopodobne, że zmniejszy poziom swojego wywozu z Republiki Korei.

Inni producenci eksportujący (Daehan Synthetic Fibres Co. Ltd)

(141) W przypadku producenta eksportującego Daehan, który, jak stwierdzono w motywie 49 powyżej, ostatecznie zdecydował się nie współpracować w ramach dochodzenia, niemożliwe było zweryfikowanie żadnego faktu związanego z tym przedsiębiorstwem.

(142) Tak więc wniosek dotyczący tego przedsiębiorstwa musiał opierać się na faktach dostępnych zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, tj. na podstawie informacji zawartych w skardze i niezweryfikowanym kwestionariuszu.

Wnioski dotyczące Republiki Korei

(143) W przypadku dwóch grup współpracujących producentów eksportujących, SK Chemicals i KP Chemicals, można uznać, że okoliczności, w których obliczono marginesy dumpingu w niniejszym dochodzeniu, mają trwały charakter.

(144) W odniesieniu do trzeciego producenta eksportującego – Daehan Synthetic Fibres – należy przypomnieć, że przedsiębiorstwo to nie współpracowało w ramach dochodzenia, zatem analiza musi opierać się na znanych faktach, które pozwalają przypuszczać, że dumping będzie trwał nadal. W tych okolicznościach przedsiębiorstwo to powinno zostać objęte cłem rezydualnym, co ustalono w pierwotnym dochodzeniu i potwierdzono w ostatnim przeglądzie.

▼B

Tajwan

(145) W obecnym postępowaniu tylko dwóch tajwańskich producentów eksportujących współpracowało. Analiza trwałości zmian okoliczności ogranicza się zatem do tych dwóch przedsiębiorstw.

(146) Przedsiębiorstwo Far Eastern Textiles jest objęte zerową stawką cła od momentu przyjęcia rozporządzenia Rady (WE) nr 83/2005 ([1]). Na mocy tego samego rozporządzenia innemu współpracującemu producentowi eksportującemu – Shinkong Synthetic Fibres – przypisano margines dumpingu w wysokości 3,1 %.

(147) Na podstawie analizy dumpingu przeprowadzonej w odniesieniu do ODP ustalono zmienione marginesy dumpingu w wysokości 3,5 % dla przedsiębiorstwa Far Eastern i 6,5 % dla przedsiębiorstwa Shinkong.

(148) W przypadku dwóch współpracujących producentów, którzy eksportowali do Wspólnoty w ODP, nie ma powodów, aby sądzić, że zmiany między obecnym a poprzednim dochodzeniem, w szczególności zmiany cen wywozu do Wspólnoty i wartości normalnych, które łącznie doprowadziły do skorygowanych marginesów dumpingu, nie mają trwałego charakteru. W odniesieniu do przedsiębiorstwa, u którego stwierdzono prawidłowość w dumpingu, dochodzenie wykazało, że prowadziło ono sprzedaż znacznych ilości na rzecz nowego klienta po cenie, która była znacznie niższa niż poziom jego ceny eksportowej. Ponieważ przedsiębiorstwo nie oświadczyło, że zaprzestanie sprzedaży na rzecz tego klienta lub że skoryguje swoje ceny eksportowe, można stwierdzić, że układ ten będzie istniał nadal. Ponadto w ODP przedsiębiorstwo to w pełni wykorzystywało swoje moce produkcyjne. Tak więc mało prawdopodobne są większe zmiany prawidłowości sprzedaży tego przedsiębiorstwa, które mogłyby mieć wpływ na poziom jego cen, a tym samym również na wartości normalne i ceny eksportowe.

(149) Jeżeli chodzi o drugie współpracujące przedsiębiorstwo, zaobserwowane zmiany nie były znaczące, tj. nastąpiła zmiana marginesów dumpingu z 3,1 % na 6,5 %, będąca wynikiem nieco bardziej wyraźnych zmian wartości normalnych niż cen eksportowych. Jest mało prawdopodobne, że ta okoliczność ulegnie zmianie w przyszłości, ponieważ ceny ropy naftowej, które stanowią główny składnik kosztów produkcji PET, stabilizują się na wysokim poziomie.

(150) W związku z powyższym uznaje się, że marginesy dumpingu w odniesieniu do obu przedsiębiorstw, obliczone na podstawie danych przedstawionych w obecnym dochodzeniu, są miarodajne i że zmiany, które stwierdzono, mają trwały charakter.

E. **DEFINICJA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO**

1. **Produkcja wspólnotowa**

(151) PET jest produkowany we Wspólnocie przez następujące przedsiębiorstwa:

— producentów, którzy złożyli wniosek o przegląd wygaśnięcia, poparli wniosek i współpracowali w ramach dochodzenia (patrz: motyw 154),

— dwóch producentów, którzy złożyli wniosek o przegląd wygaśnięcia, lecz nie współpracowali w ramach obecnego dochodzenia,

([1]) Dz.U. L 19 z 21.1.2005, str. 6, motyw 58.

▼B

— jedną spółkę zależną koreańskiego producenta zlokalizowaną we Wspólnocie, która współpracowała w ramach dochodzenia i poparła wniosek.

(152) PET produkowany przez wszystkie te przedsiębiorstwa stanowi całość produkcji we Wspólnocie w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

2. **Przemysł wspólnotowy**

(153) Komisja zbadała, czy współpracujący producenci wspólnotowi, którzy złożyli lub poparli wniosek o przegląd wygaśnięcia, reprezentowali znaczącą część produkcji PET we Wspólnocie. Ci producenci wspólnotowi odpowiadali za 88 % całkowitej wspólnotowej produkcji PET. Producenci wspólnotowi, którzy nie współpracowali w pełni, zostali wyłączeni z definicji przemysłu wspólnotowego. Komisja uznała zatem, że ci w pełni współpracujący producenci wspólnotowi reprezentują przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W ramach pierwotnego dochodzenia przemysł wspólnotowy reprezentował ponad 85 % całkowitej produkcji PET we Wspólnocie w tamtym czasie.

(154) Przemysł wspólnotowy stanowi następujących dwunastu producentów wspólnotowych wymienionych częściowo w motywie 16 powyżej:

Voridian BV (Niderlandy), M & G Polimeri Italia Spa (Włochy), Equipolymers Srl (Włochy), La Seda de Barcelona SA (Hiszpania), Novapet SA (Hiszpania), Selenis Industria de Polimeros SA (Portugalia), Aussapol Spa (Włochy), Advansa Ltd (Zjednoczone Królestwo), Wellman BV (Niderlandy), Elana spółka zależna Boryszewa (Polska), V.P.I. SA (Grecja), SK Eurochem (Polska).

F. SYTUACJA NA RYNKU WSPÓLNOTOWYM

1. **Konsumpcja na rynku wspólnotowym**

(155) Poziom konsumpcji we Wspólnocie został ustalony na podstawie wielkości sprzedaży przemysłu wspólnotowego, szacunków sprzedaży innych producentów wspólnotowych na rynku wspólnotowym opartych na danych przedstawionych na etapie skargi oraz danych Eurostatu dla całego przywozu do Wspólnoty z państw trzecich.

(156) Między rokiem 2002 a ODP wspólnotowa konsumpcja produktu objętego postępowaniem we Wspólnocie ciągle rosła, osiągając w ODP całkowitą wielkość 2 400 000 ton. Całkowity wzrost w tym okresie wyniósł 18 %. Wzrost był częściowo wynikiem nowych zastosowań (między innymi w piwie, winie) oraz wzrostu konsumpcji w krajach, które przystąpiły do UE w 2004 r.

Tabela 1

	2002	2003	2004	ODP
Konsumpcja we Wspólnocie (w tonach)	2 041 836	2 213 157	2 226 751	2 407 387
Wskaźnik	100	108	109	118

▼B

2. **Przywóz z krajów, których dotyczy postępowanie**

2.1. *Kumulacja*

(157) W pierwotnym postępowaniu przywóz produktu objętego postępowaniem, pochodzącego z Indii, Indonezji, Malezji, Republiki Korei, Tajlandii i Tajwanu, oceniono w sposób łączny zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Zbadano, czy łączna ocena jest również odpowiednia w obecnym dochodzeniu.

(158) W odniesieniu do przywozu dwóch współpracujących koreańskich przedsiębiorstw dochodzenie wykazało bądź dumping *de minimis*, bądź brak dumpingu. Zatem zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego ten przywóz nie mógł być oceniany w sposób łączny. Jednakże stwierdzono, że margines dumpingu ustalony w odniesieniu do przywozu z Indii, Malezji i Tajwanu był powyżej poziomu *de minimis*. Odnośnie do przywozu z Indonezji i Tajlandii dochodzenie wykazało, że przywóz nie był reprezentatywny, zatem ustalenie marginesu dumpingu nie było możliwe. Jednakże uznano również, że istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku ustania środków. Jeżeli chodzi o ilości wywożone przez każde z sześciu państw, których dotyczy postępowanie, uznano, że w przypadku uchylenia środków istnieje prawdopodobieństwo, że przywóz z każdego z krajów, których dotyczy postępowanie, wzrośnie znacznie powyżej poziomów uzyskanych w ODP i zdecydowanie przewyższy poziom, który jest uznawany za znikomy. Jeżeli chodzi o warunek dotyczący konkurencji, dochodzenie potwierdziło, że wióry PET przywożone z krajów, których dotyczy postępowanie, są podobne pod względem wszystkich swoich podstawowych własności fizycznych i technicznych. Ponadto wióry te mogły być używane w miejsce wiórów produkowanych we Wspólnocie i były wprowadzane do obrotu we Wspólnocie w tym samym okresie poprzez podobne kanały sprzedaży i na podobnych warunkach handlowych. Uznano zatem, że przywożone wióry PET konkurowały ze sobą oraz z wiórami PET produkowanymi we Wspólnocie.

(159) W świetle powyższego uznano, że spełnione zostały wszystkie kryteria określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego odnośnie do przywozu z Indii, Malezji, Tajlandii, Indonezji, Tajwanu oraz dumpingowego przywozu z Republiki Korei. Przywóz z sześciu krajów, których dotyczy postępowanie, został zatem zbadany w sposób łączny z wyłączeniem przywozu niedumpingowego pochodzącego od współpracujących koreańskich producentów eksportujących.

2.2. *Wielkość, udział w rynku i ceny przywozu*

(160) W odniesieniu do sześciu krajów, których dotyczy postępowanie, wielkości przywozu, udział w rynku i średnie ceny kształtowały się w sposób przedstawiony poniżej. Dane opierają się na statystykach Eurostatu. Zasadniczo niedumpingowy przywóz z Republiki Korei nie powinien być uwzględniany w tych liczbach. Jednakże ze względów poufności został on celowo ujęty. Przebieg tendencji byłby jednak zasadniczo taki sam, gdyby dane dotyczące niedumpingowego przywozu z Republiki Korei nie zostały uwzględnione.

(161) Między rokiem 2002 a ODP przywóz z krajów, których dotyczy postępowanie, zmniejszył się o 13 %, tj. z 192 000 ton w 2002 r. do 167 000 ton w ODP. W porównaniu z rokiem 2002 nie uległ zmianie w roku 2003 i zmalał w roku 2004 o 3 % oraz o dalsze 10 % w ODP.

▼B

Tabela 2

	2002	2003	2004	ODP
Wielkość	192 192	191 455	186 892	166 982
Wskaźnik	100	100	97	87
Udział w rynku	9,4 %	8,6 %	8,4 %	7,0 %
Ceny (EUR/tonę)	850	803	854	1 030
Wskaźnik	100	94	100	121

G. **SYTUACJA GOSPODARCZA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO**

1. **Uwagi wstępne**

(162) Na początku przeglądu przewidywano badanie wyrywkowe producentów wspólnotowych, lecz uwzględniwszy ich małą liczbę, zdecydowano o włączeniu wszystkich producentów, w wyniku czego czynniki szkody zostały poddane ocenie na podstawie informacji zgromadzonych na poziomie całego przemysłu wspólnotowego.

(163) Na mocy art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wszystkie istotne czynniki i wskaźniki ekonomiczne mające wpływ na stan przemysłu wspólnotowego.

2. **Analiza wskaźników ekonomicznych**

2.1. *Produkcja*

(164) Produkcja przemysłu wspólnotowego wzrosła o 20 % między rokiem 2002 a ODP, tj. z poziomu 1 465 000 ton w 2002 r. do 1 760 000 ton w ODP. Roczny wzrost wyniósł 4,8 % w 2003 r. i 4,6 % w 2004 r. Dalszy wzrost miał miejsce w ODP, kiedy produkcja wzrosła o 150 000 ton, tj. o 10,8 %. Wzrost ten był wynikiem procesu restrukturyzacji rozpoczętego przez przemysł wspólnotowy, który miał na celu poprawę kontroli kosztów produkcji i skorzystanie z rosnącej konsumpcji na rynku wspólnotowym, która, jak wspomniano powyżej, wzrosła o 19 % między rokiem 2002 a ODP (z 2 mln ton w 2002 r. do 2,4 mln ton w ODP).

Tabela 3

	2002	2003	2004	ODP
Produkcja (tony)	1 464 522	1 534 480	1 602 086	1 760 828
Wskaźnik	100	105	109	120

2.2. *Moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych*

(165) Moce produkcyjne wzrosły o 22 % między 2002 r. a ODP, tj. z poziomu 1 760 000 ton w 2002 r. do 2 156 000 ton w ODP. Wzrost miał miejsce głównie w ODP, kiedy moce produkcyjne w porównaniu z rokiem 2004 wzrosły o 300 000 ton, czyli o 16,7 %. Ten znaczny wzrost mocy produkcyjnych przebiegał równolegle ze wzrostem produkcji w tym samym okresie (patrz: motyw 164). Zwiększenie mocy produkcyjnych było wynikiem dodatkowych inwestycji w linie produkcyjne, których celem było wykorzystanie rosnącej koniunktury na rynku. Wykorzystanie mocy produkcyjnych wzrosło o 4 punkty procentowe w roku 2003, utrzymało się na tym poziomie w roku 2004, po czym

▼B

spadło w ODP o 5 punktów procentowych do poziomu 82 %. Spadek między rokiem 2004 a ODP był wynikiem znacznego wzrostu mocy produkcyjnych w tamtym okresie. W wyniku tego zwiększona wielkość produkcji w ODP, w porównaniu z 2004 r., zbiegła się w czasie z niższym stopniem wykorzystania mocy produkcyjnych.

Tabela 4

	2002	2003	2004	ODP
Moce produkcyjne (tony)	1 760 332	1 762 378	1 848 315	2 156 294
Wskaźnik	100	100	105	122
Wykorzystanie mocy	83 %	87 %	87 %	82 %
Wskaźnik	100	105	104	98

2.3. *Sprzedaż i udział w rynku*

(166) Wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym wzrosła o 21 % między rokiem 2002 a ODP. Po wzroście o 2 % w 2003 r. nastąpił wzrost zarówno w roku 2004, jak w ODP, odpowiednio, o 8 i 11 punktów procentowych. Pomimo wzrostu sprzedaży w wyniku zwiększonej konsumpcji, udział przemysłu wspólnotowego w rynku spadł o 4 punkty procentowe w roku 2003, po czym stopniowo wzrastał – o 5 punktów procentowych w 2004 r. i o 1 punkt procentowy w ODP.

Tabela 5

	2002	2003	2004	ODP
Sprzedaż w WE (tony)	1 306 768	1 333 976	1 438 883	1 586 902
Wskaźnik	100	102	110	121
Udział w rynku	64 %	60 %	65 %	66 %

2.4. *Wzrost*

(167) Ogólnie stwierdzono, że udział przemysłu wspólnotowego w rynku wzrósł o 2 % w badanym okresie, co wskazuje, że jego wzrost następował wolniej niż łączny wzrost konsumpcji na rynku.

2.5. *Zatrudnienie*

(168) Poziom zatrudnienia przemysłu wspólnotowego wzrósł o 18 % w okresie objętym postępowaniem. Główny wzrost nastąpił w 2003 r. (11 punktów procentowych) oraz w 2004 r. (dalsze 6 punktów procentowych). Chociaż ta rosnąca tendencja trwała w ODP, wzrost w tym okresie wyniósł tylko 2 punkty procentowe. Wzrost na poziomie 18 % w całym okresie był związany ze wzrostem poziomu produkcji o 20 %.

Tabela 6

	2002	2003	2004	ODP
Liczba pracowników	1 010	1 124	1 170	1 190
Wskaźnik	100	111	116	118

▼B

2.6. *Wydajność*

(169) W okresie badanym odnotowano ogólny wzrost wydajności przemysłu wspólnotowego, wyrażonej jako wielkość produkcji w tonach na pracownika na rok. Początkowo w roku 2003 wydajność spadła o 6 % w porównaniu z rokiem 2002 i utrzymała się na tym poziomie w roku 2004, lecz następnie znacznie wzrosła w ODP o ponad 8 % względem roku 2004.

Tabela 7

	2002	2003	2004	ODP
Wydajność (t/pracownika)	1 450	1 365	1 369	1 480
Wskaźnik	100	94	94	102

2.7. *Płace*

(170) Zauważono, że produkcja wiórów PET jest branżą kapitałochłonną, zatem koszty zatrudnienia mają ograniczony wpływ na łączne koszty produktu. W rozpatrywanym okresie płace wzrosły o 12 % wobec wzrostu całkowitych kosztów produkcji o 20 %. Innym istotnym wskaźnikiem są koszty wynagrodzeń poniesione na tonę wyprodukowanego produktu. W rozpatrywanym okresie koszty te obniżyły się o 6 %.

Tabela 8

	2002	2003	2004	ODP
Wynagrodzenia (mln EUR)	62,3	63,0	66,3	69,5
Wskaźnik	100	101	106	112
Wynagrodzenia za tonę wytworzonego produktu (w EUR)	44,4	42,9	43,6	41,9
Wskaźnik	100	96	98	94

2.8. *Wielkość rzeczywistego marginesu dumpingu oraz poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu*

(171) Jeżeli chodzi o wpływ wielkości rzeczywistego marginesu dumpingu na przemysł wspólnotowy, uwzględniając wielkość oraz ceny przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, wpływ ten nie może zostać uznany za nieistotny.

2.9. *Ceny sprzedaży i czynniki wpływające na ceny wspólnotowe*

(172) Jednostkowa cena sprzedaży wzrosła z 924 EUR/tonę w 2002 r. do 1 058 EUR/tonę w ODP. Ogólna tendencja była wzrostowa (wzrost o 15 % w całym okresie). Wzrost ten jest w znacznym stopniu konsekwencją wzrostu cen surowców spowodowanego wzrostem cen ropy naftowej. Chociaż przemysł wspólnotowy podniósł swoje ceny, nie był w stanie przenieść obciążenia zwiększonymi kosztami surowców na sektor przetwórstwa i w pełni odzwierciedlić wzrostu cen surowców w cenach sprzedaży. Wynikało to głównie z tego, że wzrost cen surowców był wyższy niż wzrost cen PET. Ponadto przemysł wspólnotowy musiał stawić czoła presji stwarzanej przez przywóz. Z myślą o utrzymaniu swojego udziału w rynku przemysł wspólnotowy był w stanie jedynie umiarkowanie podnieść swoje ceny, tym samym doświadczył tłumienia cen.

▼B

Tabela 9

	2002	2003	2004	ODP
Średnia ważona cena (EUR/tonę)	924	902	1 006	1 058
Wskaźnik	100	98	109	115

2.10. *Koszt produkcji główny surowców*

(173) Mając na uwadze, że do produkcji jednej tony PET potrzeba około 850 kg bezwodnika kwasu tereftalowego (PTA) i 350 kg glikolu monoetylenowego (MEG) (główne surowce), koszty surowców (PTA i MEG) znacznie wzrosły, odpowiednio, o 67 % i o 31 % między 2002 a ODP, osiągając poziom 770 EUR/tonę (PTA) i 721 EUR/tonę (MEG) (średnia w ODP). Chociaż odnotowano niewielki spadek cen PTA w trzecim kwartale 2005 r., kiedy ceny spadły do poziomu 700 EUR/tonę, a także obserwowano stabilne ceny MEG, należy zauważyć, że zakup surowców odbywa się z wyprzedzeniem na podstawie umów długoterminowych. W wyniku tego, mimo nieznacznego spadku cen PTA pod koniec ODP, w badanym okresie przemysł wspólnotowy nadal ponosi konsekwencje znacznie podwyższonych kosztów. Dodatkowo, z uwagi na sytuację na światowym rynku ropy naftowej, ceny surowców stosowanych do produkcji PET są podatne na nieprzewidywalne zmiany, przy czym prawdopodobne jest, że utrzymają się one na wysokim poziomie. Wszystkie te czynniki powodują coraz większą niepewność sytuacji wspólnotowych producentów PET.

Tabela 10

Średni koszt (EUR/tonę)

	2002	2003	2004	ODP
— PTA	460	566	718	770
Wskaźnik	100	123	156	167
— MEG	551	550	650	721
Wskaźnik	100	100	118	131

(174) Dla porównania średni jednostkowy koszt na tonę wiórów PET wyprodukowaną przez przemysł wspólnotowy był następujący:

Tabela 11

	2002	2003	2004	ODP
Średni ważony koszt (EUR/tonę)	899	918	1 013	1 092
Wskaźnik	100	102	113	121

(175) Jak pokazują tabele 10 i 11, w badanym okresie cena głównych surowców ciągle wzrastała (PTA o 67 %, MEG o 31 %), podczas gdy całkowity koszt produkcji wzrósł tylko o 21 %. Jednakże, jak pokazuje tabela 9, ceny wzrosły tylko o 15 % z uwagi na to, że przemysł wspólnotowy nie był w stanie przenieść obciążenia zwiększonymi kosztami surowców na sektor przetwórstwa i w pełni odzwierciedlić wzrostu cen surowców w cenach sprzedaży.

▼B

2.11. *Zapasy*

(176) Poziom zapasów w całym badanym okresie, tj. między 2002 a ODP, spadł o 10 %. Jednakże, podobnie jak w ramach pierwotnego dochodzenia, zapasy nie powinny być traktowane jako miarodajny wskaźnik w odniesieniu do PET prodkowanego przez przemysł wspólnotowy, uwzględniając sezonowy charakter rynku PET w ciągu roku. W porównaniu z produkcją zapasy stanowiły około 5/6 % produkcji.

Tabela 12

	2002	2003	2004	ODP
Zapasy (tony)	101 554	110 695	90 422	91 123
Wskaźnik	100	109	89	90

2.12. *Poziom rentowności, zwrot z inwestycji i przepływy pieniężne*

(177) Poziom rentowności sprzedaży oznacza zysk osiągnięty ze sprzedaży produktu objętego postępowaniem we Wspólnocie. Zwrot z aktywów ogółem i przepływy pieniężne mogły zostać zmierzone tylko na poziomie najwęższej grupy produktów, która obejmuje produkt podobny, zgodnie z art. 3 ust. 8 rozporządzenia podstawowego. Ponadto zwrot z inwestycji obliczono na podstawie zwrotu z aktywów ogółem, ponieważ uznaje się, że zwrot z aktywów ogółem jest bardziej odpowiedni do analizy rozpatrywanej tendencji.

Tabela 13

	2002	2003	2004	ODP
Marża zysku ze sprzedaży we Wspólnocie przed opodatkowaniem	2,7 %	–1,8 %	–0,7 %	–3,2 %
Zwrot z aktywów ogółem	2,0 %	–1,4 %	–0,6 %	–2,4 %
Przepływy pieniężne (% całkowitej sprzedaży)	18,1 %	5,5 %	10,1 %	–2,6 %

(178) W następstwie tłumienia cen, które rozpoczęło się w roku 2002 i zbiegło w czasie z nasileniem przywozu dumpingowego z krajów, których dotyczy postępowanie, sytuacja finansowa przemysłu wspólnotowego pogorszyła się, powodując straty w 2003 r. Po krótkiej poprawie w 2004 r., będącej wynikiem środków nałożonych na ChRL i Australię, straty wzrosły do –3,2 % w ODP. Należy stwierdzić zatem, że istnieje wyraźna tendencja spadkowa.

(179) Tendencje w zakresie zwrotu z aktywów ogółem i przepływów pieniężnych przebiegały podobnie, tj. wskazywały na stosunkowo dobrą sytuację w roku 2002, pogorszenie w roku 2003, nieznaczną poprawę w roku 2004 oraz dalsze pogorszenie w ODP.

2.13. *Inwestycje i zdolność do pozyskania kapitału*

Tabela 14

	2002	2003	2004	ODP
Inwestycje (tys. EUR)	31 779	42 302	63 986	50 397
Wskaźnik	100	133	201	159

▼B

(180) Inwestycje były częściowo przeznaczone na zwiększenie mocy produkcyjnych, a częściowo na udoskonalenie procesu produkcji. Większa część wydatków, które miały na celu umożliwienie zachowania udziału w rynku w obliczu zwiększonej konsumpcji, została dokonana w 2004 i w ODP, zbiegając się w czasie ze wzrostem mocy produkcyjnych. Niemniej obecna sytuacja przemysłu wspólnotowego oraz ewolucja wspólnotowego i światowego rynku PET, charakteryzującego się brakiem rentowności, nie stanowiły bodźca do dokonywania nadmiernych inwestycji. Chociaż w niektórych przypadkach producenci wspólnotowi byli w stanie pozyskać kapitał (w szczególności od powiązanych przedsiębiorstw), brak rentowności PET nie zachęcał do inwestycji, zatem w niektórych przypadkach decyzję odłożono.

3. **Wniosek dotyczący sytuacji przemysłu wspólnotowego**

(181) Ciągły wzrost konsumpcji wynikający częściowo z nowych zastosowań (między innymi do pakowania piwa i wina), a częściowo ze wzrostu konsumpcji w krajach, które przystąpiły do UE w 2004 r., skłonił przemysł wspólnotowy do zwiększenia mocy produkcyjnych w celu uniknięcia utraty udziału w rynku. Aby to osiągnąć, w roku 2004 i w ODP przeprowadzono ważne procesy restrukturyzacyjne, którym towarzyszyły częste zmiany w strukturze własności różnych producentów. Jednocześnie zwiększono całkowitą liczbę linii produkcyjnych w celu nadążenia za wzrostem konsumpcji i osiągnięcia ekonomii skali. Tym samym niektóre wskaźniki ekonomiczne, np. poziom konsumpcji, moce produkcyjne, produkcja, sprzedaż w UE, zatrudnienie, przejawiały w istocie tendencje wzrostowe.

(182) Jednakże wszystkie wyżej opisane wysiłki restrukturyzacyjne nie były w stanie zrównoważyć skutków ciągłego i znacznego wzrostu cen surowców w badanym okresie. Nie było możliwe przeniesienie zwiększonych kosztów na sektor przetwórstwa w takim zakresie, jaki byłby konieczny do utrzymania określonego poziomu rentowności. Sytuacja ta zbiegła się w czasie z niskim poziomem cen przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, co spowodowało wyraźną presję na ceny przemysłu wspólnotowego. Tak więc mimo wyraźnie pozytywnego rozwoju sytuacji w zakresie produkcji, sprzedaży i cen sprzedaży, ogólna sytuacja finansowa przemysłu wspólnotowego pogorszyła się, co znajduje swoje odzwierciedlenie w ujemnej tendencji w zakresie poziomu rentowności (od zysku na poziomie 2,7 % w roku 2002 do strat na poziomie 3,2 % w ODP), sprzedaży na wywóz, kosztów produkcji, zwrotu z inwestycji i przepływów pieniężnych.

(183) W rezultacie, mimo pewnych wyraźnych dodatnich tendencji w rozwoju wskaźników szkody, sytuacja przemysłu wspólnotowego nadal znacznie odbiega od poziomu, którego można oczekiwać, gdyby sytuacja przemysłu wspólnotowego uległa całkowitej poprawie względem szkody stwierdzonej w pierwotnych dochodzeniach.

(184) Uznaje się zatem, że sytuacja przemysłu wspólnotowego uległa nieznacznej poprawie w porównaniu z okresem poprzedzającym nałożenie środków, lecz jest nadal niestabilna i podatna na zagrożenia. Ponadto presja cenowa spowodowana przez przywóz nie pozwoliła przemysłowi wspólnotowemu na pełne odzwierciedlenie cen surowców w cenie sprzedaży.

▼B

4. **Przywóz z innych krajów**

4.1. *Inne kraje objęte środkami antydumpingowymi*

(185) Jak wspomniano w motywie 2, przypomina się, że od sierpnia 2004 r. obowiązują również środki antydumpingowe na przywóz PET pochodzącego z Australii i ChRL.

(186) W badanym okresie całkowita wielkość przywozu z tych państw wzrosła o 12 % (z 65 000 ton do 73 000 ton). Chociaż wystąpił znaczny wzrost udziału w rynku (o 4 punkty procentowe) w roku 2003, ta rosnąca tendencja uległa odwróceniu w 2004 r., kiedy udział przywozu w rynku spadł do poziomu 2,4 %. W ODP odnotowano nieznaczny wzrost na poziomie 0,6 % spowodowany przez przywóz z Chin. Skutek ostatecznych ceł antydumpingowych jest widoczny od roku 2004. Podczas gdy przywóz z Australii ustał całkowicie, wielkość przywozu z Chin wzrosła stopniowo o 130 % w 2003 r., spadła w roku 2004, czyli wtedy gdy obowiązywały środki, i ponownie wzrosła o 47 % w ODP. Australijskie ceny zmalały o 7 % w 2003 r. oraz o dalsze 6 % w roku 2004. Chińskie ceny wzrastały powoli w latach 2003 i 2004 oraz o 24 % w ODP, tj. z 827 EUR do 1 022 EUR za tonę. Należy zatem stwierdzić, że znaczny przywóz z tych dwóch państw odbywał się stale po cenach niższych niż ceny wspólnotowe, przyczyniając się tym samym do szkody ponoszonej przez przemysł wspólnotowy.

Tabela 15

	2002	2003	2004	ODP
Australia				
Wielkość (w tonach)	17 179	18 727	2 842	—
Cena (EUR za tonę)	851	789	741	—
Udział w rynku	0,8 %	0,8 %	0,1 %	—
Chińska Republika Ludowa				
Wielkość (w tonach)	47 875	131 343	49 678	72 814
Cena (EUR za tonę)	804	806	827	1 022
Udział w rynku	2,3 %	5,9 %	2,2 %	3 %
Całkowita liczba ton	65 054	150 070	52 520	72 814
Całkowity udział w rynku	3,1 %	6,8 %	2,4 %	3 %

4.2. *Inne państwa trzecie niewymienione powyżej*

(187) Zasadniczo liczby te powinny uwzględniać koreański przywóz niedumpingowy. Ze względów poufności został on jednak celowo pominięty. Jednakże rozwój tendencji byłby zasadniczo taki sam w przypadku uwzględnienia przywozu niedumpingowego z Republiki Korei.

(188) Między rokiem 2002 a ODP całkowity przywóz PET pochodzącego z innych państw wzrósł o 136 %, osiągając 174 000 ton. Jego udział w rynku UE w badanym okresie wzrósł z 3,6 do 7,1 %. Poniższa tabela obrazuje te tendencje.

▼B

Tabela 16

	2002	2003	2004	ODP
Całkowita wielkość (w tonach), w tym:	73 549	119 973	182 687	173 597
Pakistan	28 558	83 208	55 125	73 426
USA	20 570	16 105	49 763	50 393
Meksyk	1 476	20	32 112	20 501
Turcja	7 208	17 001	24 032	15 374
Inne	15 737	3 639	21 655	13 903
Udział w rynku	3,6 %	5,4 %	8,2 %	7,1 %

(189) Przywóz z Pakistanu wzrósł o 157 % w badanym okresie, w szczególności po zakończeniu postępowania wobec tego przywozu w 2004 r. Przywóz ze Stanów Zjednoczonych Ameryki wzrósł znacznie, tj. o 144 %, osiągając 50 000 ton w ODP. Przywóz z Meksyku wzrósł z 1 500 ton w 2002 r. do 20 000 ton w ODP, co stanowiło wzrost o 1 390 %. Jeżeli chodzi o Turcję, jej przywóz wzrósł znacznie między 2002 a 2004 r. (o 244 %), aby następnie spaść w ODP o 36 %. Jeżeli chodzi o ceny, należy jednakże odnotować, że ceny przywozu ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, Meksyku i Turcji wzrosły i były wyższe niż ceny przywozu z innych krajów i ceny przemysłu wspólnotowego. Ponadto najprawdopodobniej przywóz z USA obejmuje PET G, szczególną odmianę PET o wyższych wymaganiach pod względem lepkości, sprzedawaną średnio po cenie o 50 % wyższej niż zwykły PET. Ceny przywozu w przypadku Pakistanu były niższe niż średnie ceny przemysłu wspólnotowego od roku 2002 do roku 2004. W ODP ceny przywozu z Pakistanu wzrosły na poziomie cen przemysłu wspólnotowego. Zatem uznaje się, że przywóz ten nie mógł wpłynąć na sytuację rynku wspólnotowego.

5. **Działalność eksportowa przemysłu wspólnotowego**

(190) Działalność eksportowa przemysłu wspólnotowego kształtowała się według tendencji spadkowej w badanym okresie, tj. zmniejszyła się z 7,9 % do 4,9 % całkowitej sprzedaży przemysłu wspólnotowego. Jedynie w roku 2003 wyniki przemysłu wspólnotowego w zakresie wywozu uległy znacznej poprawie, prawdopodobnie z uwagi na niskie ceny sprzedaży w UE. Jednakże w ODP sprzedaż na wywóz stanowiła mniej niż 5 % całkowitej sprzedaży. Należy odnotować, że ceny eksportowe w dalszym ciągu utrzymywały się powyżej cen sprzedaży w WE.

Tabela 17

	2002	2003	2004	OD
Sprzedaż na wywóz (tony)	111 381	141 627	97 686	82 388
Wskaźnik	100	127	87	74
% całkowitej sprzedaży	7,9 %	9,6 %	6,3 %	4,9 %
Cena za tonę	959	942	1 026	1 096
Wskaźnik	100	98	107	114

▼B

H. **WNIOSEK DOTYCZĄCY PRAWDOPODOBIEŃSTWA KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY**

(191) Jak stwierdzono powyżej, producenci eksportujący z Indii, Indonezji, Tajlandii, Republiki Korei, Tajwanu i Malezji dysponują potencjałem zwiększenia wielkości swojego wywozu na rynek wspólnotowy.

(192) Ceny eksportowe CIF PET pochodzącego z Indii, Tajlandii i Malezji były wyższe niż ceny przemysłu wspólnotowego. Jednakże różnica nie była znaczna, co skłoniło do wniosku, że w przypadku braku ceł antydumpingowych państwa te mogłyby wywierać jeszcze silniejszą presję cenową na przemysł wspólnotowy. Ponadto ceny przywozu z Republiki Korei, Tajwanu i Indonezji do Wspólnoty były niższe niż ceny wspólnotowe. Różnica była mała w przypadku Republiki Korei i Tajwanu (3 do 4 %) i wysoka w przypadku Indonezji (27 %). Zatem istnieją wyraźne przesłanki prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody.

(193) Jak wskazano powyżej, znaczny wpływ na sytuację przemysłu wspólnotowego miał również przywóz z ChRL. Ceny przywozu były niższe niż cena wspólnotowa (1 022 EUR/tonę w porównaniu z 1 058 EUR we Wspólnocie). Dodatkowo wielkość przywozu z ChRL wyniosła 73 000 ton, co przekładało się na udział w rynku w ODP na poziomie 3 %.

(194) Ponadto w odniesieniu do wielkości przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, można stwierdzić, że istnieje prawdopodobieństwo, że ilości te znacznie wzrosną w wyniku dostępności łącznych mocy produkcyjnych i rezerwowych mocy produkcyjnych w krajach, których dotyczy postępowanie, co wyjaśniono szczegółowo w motywie 196.

(195) Na podstawie powyższego należy stwierdzić, że ceny importowe byłyby najprawdopodobniej niższe w razie braku środków antydumpingowych, ponieważ producenci w tych krajach staraliby się w miarę możliwości odzyskać utracony udział w rynku lub zwiększyć swój obecny udział w rynku. Takie zachowanie w zakresie cen, a także możliwość sprzedaży znacznych ilości PET na rynku wspólnotowym, którą mają producenci eksportujący z tych krajów, spowodowałoby najprawdopodobniej nasilenie presji cenowej, powodując, zgodnie z oczekiwaniami, dalszy negatywny wpływ na przemysł wspólnotowy.

(196) W tym kontekście należy przypomnieć, że we wszystkich sześciu krajach, których dotyczy postępowanie, stwierdzono znaczne rezerwowe moce produkcyjne, między 37 000 ton w Malezji a 400 000 ton w Tajwanie, sięgające łącznie około 1 miliona ton, tj. 45 % produkcji przemysłu wspólnotowego. Ponadto bieżące ceny importowe w okresie badanym utrzymywały się nieco powyżej lub poniżej ceny wspólnotowej. Na przykład ceny przywozu z Tajwanu, czyli państwa o zdecydowanie największej nadwyżce mocy produkcyjnych, spadły w okresie, w którym obowiązywały środki antydumpingowe, poniżej poziomu cen wspólnotowych. Ponadto przeważający poziom cen we Wspólnocie sprawia, że UE jest atrakcyjnym rynkiem. Tak więc można stwierdzić, że w przypadku uchylenia środków istniałby silny bodziec dla producentów w krajach, których dotyczy postępowanie, do skierowania sprzedaży na rynek UE po niskich cenach.

(197) Ponadto nowsze ogólnie dostępne informacje wskazują, że podmioty z Bułgarii i Rumunii dokonały zakupu wyjątkowo dużych ilości wiórów PET od państw azjatyckich objętych przeglądem. Ich transport został zaplanowany na listopad i grudzień 2006 r. Informacje te sugerują prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody dla przemysłu wspólnotowego, ponieważ wyraźnie wskazują, że w razie braku środków antydumpingo-

▼B

wych na rynek wspólnotowy trafiałyby znacznie większe ilości przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie.

(198) Jak wskazano powyżej, chociaż sytuacja przemysłu wspólnotowego uległa nieznacznej poprawie w porównaniu z sytuacją istniejącą przed nałożeniem środków antydumpigowych, pozostaje ona niestabilna i wrażliwa na zagrożenia. Prawdopodobne jest, że gdyby przemysł wspólnotowy został postawiony wobec zwiększonych wielkości przywozu po cenach dumpingowych z krajów, których dotyczy postępowanie, spowodowałoby to pogorszenie jego sytuacji finansowej oraz najprawdopodobniej dalszą utratę rentowności. Na tej podstawie należy zatem stwierdzić, że uchylenie środków wobec Indii, Indonezji, Tajlandii, Republiki Korei, Tajwanu i Malezji z całą pewnością spowodowałoby ponowne wystąpienie szkody dla przemysłu wspólnotowego.

I. INTERES WSPÓLNOTY

1. Wprowadzenie

(199) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy utrzymanie istniejących środków antydumpingowych byłoby sprzeczne z interesem całej Wspólnoty. Ustalenie interesu Wspólnoty polegało na ocenie poszczególnych interesów wchodzących w grę. Obecne dochodzenie obejmuje analizę sytuacji, w której środki antydumpingowe już obowiązują, i umożliwia ocenę potencjalnego negatywnego wpływu na strony, których dotyczy postępowanie, spowodowanego przez obecne środki antydumpingowe.

(200) Na tej podstawie zbadano, czy mimo wniosków dotyczących prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu wyrządzającego szkodę, istnieją istotne powody pozwalające na stwierdzenie, że utrzymanie środków w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Wspólnoty.

2. Interes przemysłu wspólnotowego

(201) Jak przedstawiono powyżej, istnieje wyraźne prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu wyrządzającego szkodę w przypadku uchylenia środków. Wszyscy producenci wspólnotowi, oprócz dwóch, współpracowali w ramach dochodzenia i wyrazili swoje poparcie dla obecnych środków. Jeden producent wspólnotowy powiązany z jednym z koreańskich eksporterów również wyraził poparcie dla środków. Należy jednakże pamiętać, że jego spółka dominująca prowadzi eksport przy zerowej stawce cła.

(202) Utrzymanie środków antydumpingowych wobec przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, poprawiłoby szanse przemysłu wspólnotowego na osiągnięcie rozsądnego poziomu rentowności. Co ważniejsze, pomogłoby ono uniknąć wyeliminowania przemysłu wspólnotowego z rynku. Istnieje w istocie wyraźne prawdopodobieństwo dumpingu wyrządzającego szkodę, dokonywanego w znacznych ilościach, któremu Wspólnota mogłaby nie sprostać. Zatem przemysł wspólnotowy nadal odnosiłby korzyści z utrzymania obecnych środków antydumpingowych, w szczególności w sytuacji, gdy obecnie obowiązują środki wobec przywozu z Australii i ChRL.

3. Interes importerów

(203) Komisja przesłała kwestionariusze do 18 przedsiębiorstw handlowych/importerów produktu objętego postępowaniem. Jednakże współpraca ze strony przedsiębiorstw handlowych/-importerów, którzy są klientami głównie w krajach, których

▼B

dotyczy postępowanie, i którzy reprezentują około 5 % konsumpcji w UE, była bardzo słaba. Tylko jedno przedsiębiorstwo handlowe/importer przedstawiło dane i większa część jego zakupu pochodziła od przemysłu wspólnotowego. Jedynie znikome ilości pochodziły bądź z krajów, których dotyczy postępowanie, bądź z innych krajów wywozu. To przedsiębiorstwo handlowe/importer preferowałoby rynek, na którym obowiązują zerowe stawki cła, choć w chwili obecnej odnotowuje on zadowalające wyniki finansowe. Biorąc pod uwagę, że obowiązujące środki nie miały znacznego wpływu na importerów, należy stwierdzić, że utrzymanie istniejących środków antydumpingowych wobec przywozu pochodzącego z Indii, Indonezji, Tajlandii, Malezji, Republiki Korei i Tajwanu nie miałoby znacznego negatywnego wpływu na sytuację importerów we Wspólnocie.

4. **Interes przetwórców/użytkowników**

(204) Komisja przesłała kwestionariusze do 47 znanych przetwórców/-użytkowników. Na kwestionariusz odpowiedziało tylko dziesięciu przetwórców/użytkowników o małej łącznej reprezentatywności.

(205) Według informacji dotyczących zakupu, przedstawionych w odpowiedziach na kwestionariusz, współpracujący przetwórcy/użytkownicy reprezentowali około 20 % całkowitej konsumpcji PET we Wspólnocie w ODP. W okresie ODP 95 % zakupionego przez nich PET pochodziło od producentów wspólnotowych, natomiast pozostała część pochodziła z krajów nie objętych przeglądem. Wysunięto szereg argumentów przeciwko nałożeniu środków.

(206) Pięciu przetwórców (przetwarzających wióry PET na półprodukty oraz na PET do produkcji butelek i reprezentujących 10 % konsumpcji) przesłało odpowiedzi na kwestionariusz. Koszt wiórów PET stanowi 55 % kosztu ich produktu końcowego (głównie półproduktów). Ustalono, że importują oni znikome ilości z krajów, których dotyczy postępowanie, i innych państw trzecich. Niemniej sprzeciwiają się oni nałożeniu środków, twierdząc, że przedłużenie ich obowiązywania może spowodować sztuczny wzrost cen w Europie.

(207) Pięciu użytkowników reprezentujących 10 % konsumpcji przedstawiło raczej niekompletne dane. Niski poziom współpracy ze strony dużych użytkowników może wynikać z tego, że ostatnie dochodzenie dotyczące przywozu z ChRL, Australii i Pakistanu miało miejsce zaledwie przed dwoma laty. Koszty PET stanowią około 6/7 % całkowitego kosztu, są zatem ograniczone. Chociaż nie zgłosili oni przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, to podobnie jak przetwórcy przeciwstawiają się oni nałożeniu ceł, twierdząc, że mogą one spowodować sztuczny wzrost cen w Europie.

(208) Uwzględniając raczej dobrą sytuację finansową sektora przetwórstwa, w przeciwieństwie do sytuacji przemysłu wspólnotowego, żaden przetwórca/użytkownik nie wysunął argumentu, że utrzymanie obecnych ceł mogłoby doprowadzić do utraty miejsc pracy lub przeniesienia zakładów produkcyjnych do innych krajów.

(209) Ponadto, jeżeli chodzi o poziom produkcji, przemysł wspólnotowy dostosował wielkość swojej produkcji do zwiększonej konsumpcji, zatem jest bardzo prawdopodobne, że niewykorzystane moce produkcyjne przemysłu wspólnotowego zdołają w pełni zrekompensować wielkości przywozu.

(210) Mając na uwadze fakt istnienia alternatywnych źródeł dostaw nieobjętych środkami antydumpingowymi, tj. Meksyku, Turcji, USA, Brazylii, Pakistanu, Iranu, Arabii Saudyjskiej, użytkownicy wspólnotowi mogliby ponadto polegać na (lub zwrócić się ku)

▼B

bardziej zróżnicowanej grupie dostawców produktu objętego postępowaniem.

(211) Jeżeli chodzi o wyniki przemysłu stosującego PET, dochodzenie wykazało, że w badanym okresie współpracujący użytkownicy zwiększyli swoje obroty, utrzymali zatrudnienie na stabilnym poziomie i raczej poprawili swoją ogólną rentowność. Zatem stwierdzono, że środki antydumpingowe nie miały negatywnego wpływu na ten przemysł.

(212) Na podstawie powyższego stwierdzono, że utrzymanie istniejących środków antydumpingowych wobec przywozu pochodzącego z Indii, Indonezji, Tajlandii, Malezji, Republiki Korei i Tajwanu nie miałoby znaczącego negatywnego wpływu na sytuację użytkowników we Wspólnocie.

5. **Interes dostawców**

(213) Dostawcy surowców (glikolu monoetylowego (MEG) i bezwodnika kwasu tereftalowego (PTA), DMT i kwasu izoftalowego (IPA)), które są produktami petrochemicznymi – pochodnymi ciężkiej benzyny – zadeklarowali swoje wyraźne poparcie dla środków. Odnieśliby oni korzyści z ewentualnej poprawy sytuacji przemysłu wspólnotowego po wcześniejszym dumpingu, a zatem poprawiliby swoje wyniki.

6. **Wnioski dotyczące interesu Wspólnoty**

(214) Uwzględniając wszystkie czynniki wymienione powyżej, należy stwierdzić, że nie istnieją istotne powody przemawiające przeciwko utrzymaniu obecnych środków antydumpingowych.

J. **ZWIĄZEK MIĘDZY ŚRODKAMI ANTYDUMPINGOWYMI A ŚRODKAMI WYRÓWNAWCZYMI**

(215) W przypadku jednego kraju wywozu, mianowicie Indii, przeprowadzono równoległe dochodzenie w sprawie środków wyrównawczych (patrz: motyw 10). Dochodzenie potwierdziło konieczność kontynuacji stosowania tych środków na niezmienionym poziomie. W ramach obecnego postępowania również stwierdzono, że środki antydumpingowe obejmujące wywóz z Indii powinny zostać utrzymane w mocy na niezmienionym poziomie. W tym względzie przywołuje się motyw 125 rozporządzenia (WE) nr 2604/2000. Ponieważ obecnie proponowane środki wobec wywozu PET z Indii pozostają niezmienione, spełnione są tym samym przepisy art. 14 ust. 1 rozporządzenia podstawowego i art. 24 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2026/97.

K. **PRZEPISY KOŃCOWE**

(216) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zalecić utrzymanie istniejących środków, zmieniając ich poziom w przypadku gdy ma to uzasadnienie. Stronom wyznaczono również termin na przedstawienie uwag i wniosków po opublikowaniu informacji na temat utrzymania środków. W szczególności jeden eksporter z Indii utrzymywał, że w przypadku braku środków jest mało prawdopodobne, aby Indie przekierowały swą sprzedaż do Wspólnoty. Eksporter ten twierdził, że rynki wschodzące są bardziej atrakcyjne niż rynek Wspólnoty oraz że popyt na rynku indyjskim szybko rośnie i z tego względu nie ma dostępnych rezerwowych mocy produkcyjnych. Należy jednak zauważyć, że – niezależnie od wzrostu popytu na rynku indyjskim – dochodzenie na poziomie przedsiębiorstw wykazało istnienie rezerwowych mocy produkcyjnych przekraczających wzrost popytu na rynku indyjskim, co potwierdzono również w sprawozdaniu z badania rynku, o którym mowa

▼B

w motywie 74. Uznaje się zatem, że żadne z otrzymanych uwag nie uzasadniają zmian wniosków zawartych w niniejszym rozporządzeniu.

(217) Na podstawie powyższego uznano, że cła antydumpingowe pozostaną utrzymane, przy czym ich poziom zostanie zmieniony, w przypadku gdy ma to uzasadnienie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz politereftalanu etylenu o współczynniku lepkości 78 ml/g lub wyższym, zgodnie normą ISO 1628-5, objętego kodem CN 3907 60 20 i pochodzącego z Indii, Indonezji, Malezji, Republiki Korei, Tajlandii i Tajwanu.

▼M1

2. Z zastrzeżeniem art. 2, stawka cła antydumpingowego, stosowana do ceny netto na granicy Wspólnoty, przed ocleniem, dla towarów wyprodukowanych przez przedsiębiorstwa wymienione poniżej jest następująca:

Kraj	Przedsiębiorstwo	Stawka cła antydumpingowego (EUR/t)	Dodatkowy kod TARIC
Indie	Reliance Industries Ltd	153,6	A181
Indie	Pearl Engineering Polymers Ltd	87,5	A182
Indie	Senpet Ltd	200,9	A183
Indie	Futura Polyesters Ltd	161,2	A184
Indie	South Asian Petrochem Ltd	88,9	A585
Indie	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	153,6	A999
Indonezja	P.T. Mitsubishi Chemical Indonesia	187,7	A191
Indonezja	P.T. Indorama Synthetics Tbk	92,1	A192
Indonezja	P.T. Polypet Karyapersada	178,9	A193
Indonezja	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	187,7	A999
Malezja	Hualon Corp. (M) Sdn. Bhd.	36,0	A186
Malezja	MpI Polyester Industries Sdn. Bhd.	160,1	A185
Malezja	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	160,1	A999
Republika Korei	SK Chemicals Group:		
	SK Chemicals Co. Ltd	0	A196
	Huvis Corp.	0	A196
Republika Korei	KP Chemical Group:		
	Honam Petrochemicals Corp.	0	A195
	KP Chemical Corp.	0	A195
Republika Korei	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	148,3	A999
Tajwan	Far Eastern Textile Ltd	36,3	A808

▼M1

Kraj	Przedsiębiorstwo	Stawka cła antydumpingowego (EUR/t)	Dodatkowy kod TARIC
Tajwan	Shinkong Synthetic Fibers Corp.	67,0	A809
Tajwan	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	143,4	A999
Tajlandia	Thai Shingkong Industry Corp. Ltd	83,2	A190
Tajlandia	Indo Pet (Thailand) Ltd	83,2	A468
Tajlandia	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	83,2	A999

▼B

3. W przypadku uszkodzenia towarów przed dopuszczeniem do swobodnego obrotu, o ile w wyniku tego cena faktycznie zapłacona lub należna ulega proporcjonalnemu obniżeniu, w celu określenia wartości celnej na mocy art. 145 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny [1], kwota cła antydumpingowego obliczona na podstawie kwot ustalonych powyżej jest pomniejszana o odsetek, który odpowiada proporcjonalnemu obniżeniu ceny faktycznie zapłaconej lub należnej.

4. Niezależnie od ust. 1 i 2, ostatecznego cła nie stosuje się do towarów przywiezionych i dopuszczonych do swobodnego obrotu zgodnie z art. 2.

5. Jeżeli nie ustalono inaczej, stosuje się obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Przywóz jest zwolniony z ceł antydumpingowych nałożonych na mocy art. 1, jeżeli dotyczy towarów produkowanych i bezpośrednio wywożonych (tj. zafakturowanych i wysłanych) do przedsiębiorstwa działającego jako importer we Wspólnocie przez przedsiębiorstwa wymienione w ust. 3, zgłoszonych pod właściwym kodem dodatkowym TARIC i przy spełnieniu warunków określonych w ust. 2.

2. Przy przedstawieniu wniosku o dopuszczenie do swobodnego obrotu zwolnienie z cła jest uzależnione od przedstawienia służbie celnej danego państwa członkowskiego ważnej „faktury w ramach zobowiązania", wystawionej przez przedsiębiorstwa eksportujące wymienione w ust. 3, zawierającej zasadnicze elementy wymienione w załączniku. Zwolnienie z cła jest również uzależnione od tego, czy towary zgłoszone i przedstawione do odprawy celnej odpowiadają dokładnie opisowi zawartemu w „fakturze w ramach zobowiązania".

3. Przywóz, któremu towarzyszy „faktura w ramach zobowiązania", jest zgłaszany pod następującymi dodatkowymi kodami TARIC:

Kraj	Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Indie	Pearl Engineering Polymers Ltd	A182
Indie	Reliance Industries Ltd	A181
Indie	Futura Polyesters Ltd	A184
Indie	South Asian Petrochem Ltd	A585
Indonezja	P.T. Polypet Karyapersada	A193

[1] Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1875/2006 (Dz.U. L 360 z 19.12.2006, str. 64).

▼B

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK

Elementy, które należy uwzględnić na fakturze w ramach zobowiązania, o której mowa w art. 2 ust. 2:

1. Numer faktury w ramach zobowiązania.

2. Dodatkowy kod TARIC, pod którym towary wskazane na fakturze mogą być poddane odprawie celnej na granicy Wspólnoty (zgodnie z rozporządzeniem).

3. Szczegółowy opis towarów, zawierający:

   — numer kodu sprawozdawczego produktu (*product reporting code* – PRC) (ustalony w zobowiązaniu zaoferowanym przez danego producenta eksportującego),

   — kod CN,

   — ilość (podaną w jednostkach).

4. Opis warunków sprzedaży, zawierający:

   — cenę jednostkową,

   — obowiązujące warunki płatności,

   — obowiązujące warunki dostawy,

   — całkowitą wysokość rabatów i upustów.

5. Nazwa przedsiębiorstwa działającego jako importer, na które faktura jest wystawiana bezpośrednio przez przedsiębiorstwo.

6. Nazwisko przedstawiciela przedsiębiorstwa, które wystawiło fakturę w ramach zobowiązania, i następująca podpisana deklaracja:

   „Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że sprzedaż podanych w niniejszej fakturze towarów, przeznaczonych bezpośrednio na wywóz do Wspólnoty Europejskiej, jest dokonywana w ramach i na warunkach zobowiązania zaoferowanego przez … [nazwa przedsiębiorstwa] i przyjętego przez Komisję Europejską decyzją 2000/745/WE. Oświadczam, że informacje zawarte w tej fakturze są pełne i prawidłowe.”.